

Rassemblement de solidarité avec les syndicalistes et enseignant·e·s d'Iran

6 juin 2025, à Genève, devant le Palais des Nations

Support for imprisoned Trade-unionists and teachers in Iran

6th June 2025, Geneva, le Palais des Nations

پرونده تجمع اعتراضی و همبستگی با سندیکالیست ها و معلمان
زندانی در ایران

کاخ ملل، ژنو، ۶ ژوئن ۲۰۲۵

فراخوان

به تشکیل کمیته برگزاری تجمع اعتراضی به حضور نمایندگان ضدکارگری حکومت اسلامی در سازمان جهانی کار!

"اجلاس جهانی کار" از 2 تا 13 ژوئن در مقر سازمان جهانی کار
در ژنو برگزار خواهد شد.

ضروری است که امسال نیز مانند سالهای گذشته در همبستگی با مبارزات طبقه کارگر ایران و در اعتراض به نقض گسترده حقوق کارگران، از جمله مقابله نامه‌های سازمان جهانی کار توسط جمهوری اسلامی، تجمع اعتراضی در مقابل این سازمان برگزار شود. از همه فعالین کارگری، سیاسی، اجتماعی، زنان، دانشجویان و حقوق بشر و دوستان طبقه کارگر دعوت می‌کنیم که برای تشکیل کمیته ای فراگیر برای برگزاری این تجمع، در جلسه عمومی در کلاب هاوس شرکت کنند.

در شرایط سخت بی‌حقوقی و سرکوب فزاینده جنبش کارگری در ایران، حضور و پشتیبانی یکایک ما باعث دلگرمی و تقویت مبارزه طبقاتی و طبقه کارگر خواهد شد.

تا کنون "کلکتیو سندیکاهای فرانسه" و "پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد-ایران" وال او سوئد "اعلام کرده اند که مانند گذشته در این تجمع اعتراضی شرکت خواهند کرد. همچنین انتظار می‌رود که اتحادیه‌های دیگر نیز از این اقدام حمایت و در تجمع شرکت کنند.

کلاب هاوس: 5 می 2025
ساعت 20.00 بوقت اروپای مرکزی

کمیته موقت برای انتخاب کمیته برگزاری تجمع اعتراضی در ژنو

جهت اطلاعات بیشتر با ایمیل زیر تماس بگیرید.

genvilogenv@gmail.com

فراخوان یک گردهمایی برای همبستگی با سندیکالیست ها و معلمان در ایران

به مناسبت کنفرانس بین المللی کار (سازمان جهانی کار)، تشکلات سندیکایی امضا کننده این فراخوان، همه را به شرکت در یک تظاهرات ایستاده در روز جمعه ۶ ژوئن ۲۰۲۵ در مقابل ملل متحد در ژنو فرا می خواند.

بدین وسیله این سازمان ها اقدامات سرکوبگرانه اخیر مقامات جمهوری اسلامی ایران را محکوم می کنند، عمدتاً:

- مجازات اعدام (۹۰۰ نفر در ۲۰۲۴، ۲۳۰ نفر در طی سه ماه اول ۲۰۲۵).
 - تداوم سرکوب دختران جوان و زنان به خاطر عدم رعایت حجاب و شرکت در جنبش زن، زندگی، آزادی.
 - ممنوعیت احزاب سیاسی، انجمن ها و سندیکاهای مستقل.
 - بازداشت های مخفیانه، شکنجه و ناپدید شدن های فعالان حقوق دموکراتیک.
- ما هم چنین به حضور افراد هیأت نمایندگی کارگران برای شرکت در کنفرانس بین المللی کار معترض هستیم، هیأتی که اعضایش توسط حکومت انتخاب می شوند.

جمهوری اسلامی ایران از تصویب بسیاری از متون اساسی سازمان جهانی کار، از جمله متون مربوط به آزادی تشکیل اتحادیه های کارگری، حمایت از حقوق سندیکایی و مذاکرات جمعی (کنوانسیون های ۸۷ و ۹۸) خودداری کرده است.

به هر حال، این دولت رسماً عضو این سازمان است، در واقع در اعلامیه سال ۱۹۹۸ آمده است که « هر دولت عضو سازمان ملزم به رعایت مصوبات و ارتقای آن ها است، صرف نظر از این که کنوانسیون مربوطه را امضا کرده باشد و یا نکرده باشد ».

به هیچ وجه قابل قبول نیست که کشوری که رسماً عضو نهاد رهبری سازمان جهانی کار است، دولت اش هر روزه مصوبات آن را زیر پا بگذارد و خلاف استانداردها و تصمیمات این نهاد عمل می کند.

از سوی دیگر ایران دو میثاق بین المللی حافظ عمدتاً حق تشکیل اتحادیه های کارگری، پیوستن به اتحادیه ها و ملاقات با اتحادیه های کارگری کشورهای دیگر را امضا کرده است:

- میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۲۲؛
 - میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، ماده ۸.
- با وجود این، دولت ایران ده ها نفر را که در چارچوب این دو متون امضا شده فعالیت می کنند، سرکوب می کند ما تظاهرات ایستاده ای ترتیب می دهیم برای:

جمعه ۶ ژوئن ۲۰۲۵ از ساعت ۱۲ صبح

در مقابل کاخ ملل در ژنو

- علیه سرکوب همگانی توسط رژیم ایران،
- برای حمایت از زنان و مردان زندانی در ایران، از جمله سندیکالیست های و معلمان،
- و برای آزادی فوری آن ها.

کنفدراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (CFDT) - فرانسه

کنفدراسیون عمومی کار (CGT) - فرانسه

فدراسیون اتحادیه های کارگری (FSU) - فرانسه

اتحادیه کارگری همبستگی (Solidaires) - فرانسه

اتحاد ملی اتحادیه های کارگری مستقل (UNSA) - فرانسه

سندیکای ژنو CGAS - سوئیس

سندیکای SSP - سوئیس

تجمع اعتراضی در ژنو

۶ ژوئن

به دنبال درخواست از اتحادیه های کارگری برای اعلام همبستگی با مبارزات کارگران در ایران و حمایت از تجمع اعتراضی در ۶ ژوئن ۲۰۲۵ که همزمان با کنفرانس سالیانه ی سازمان جهانی کار در مقابل محل این سازمان در ژنو برگزار می شود، تا کنون تعدادی از اتحادیه ها و سندیکاها ی کارگری در اروپا با میلیون ها نفر عضو به این درخواست پاسخ مثبت داده اند و پشتیبانی خود را از کارگران ایران و از تجمع اعتراضی با اعلام آمادگی برای شرکت در تجمع و یا از طریق ارسال پیام های نوشتاری و صوتی اعلام کرده اند.

رژیم جمهوری اسلامی به رغم سرکوب گسترده حقوق کارگران از جمله حق تشکل یابی مستقل و تحمیل دستمزدهای چند مرتبه زیر خط فقر و نیز نقض دیگر مقوله نامه های بنیادی سازمان جهانی کار، همچنان اجازه یافته که عضو این سازمان باقی بماند و هر ساله عوامل و مزدوران خود را تحت عنوان "هیئت کارگری ایران" به اجلاس این سازمان گسیل کند؛ و این در حالی است که رژیم هر ساله کارنامه ای قطور و سیاه از سرکوب گیری های گسترده فعالین کارگری و معلمان، شامل اذیت و آزار، تهدید، احضار، اخراج از کار، دستگیری، محاکمه و زندان را رقم زده است. هم اینک دهها نفر از فعالین معلمان و کارگری به "جرم" فعالیت هایی که بر اساس مقوله نامه های سازمان جهانی کار، جزو حقوق مسلم آنها محسوب می شود، در شرایط ضد انسانی در زندان بسر می برند.

"کمیتة سراسری برگزاری تجمع اعتراضی در ژنو" در همکاری با دیگر فعالین و تشکل های کارگری تا کنون مستندات نقض حقوق بنیادی کارگران توسط جمهوری اسلامی را در اختیار مسئولین سازمان جهانی کار قرار داده است. اما بنا به ماهیت و مناسبات حاکم بر این سازمان، مانند سالهای گذشته احتمالاً رسیدگی به این موارد دچار پیچ و خم های اداری خواهد شد. اما لازم است که همچنان بر این سازمان فشار آورد و به نسبت به ممانعت آن با رژیم اعتراض کرد.

مهمتر اما این است که صدای کارگران ایران با استفاده از فرصت برگزاری این کنفرانس به تعداد هر چه بیشتری از تشکل ها و اتحادیه های کارگری رسانده و از آنان درخواست شود تا به عنوان یک وظیفه طبقاتی و انترناسیونالیستی، همبستگی خود را با جنبش کارگری ایران نشان دهند و ضمن پشتیبانی از مبارزات کارگران در ایران به نقض و سرکوب حقوق اولیه همکاران خود در ایران توسط رژیم جمهوری اسلامی اعتراض کنند.

ما ضمن قدردانی از اتحادیه های کارگری که پشتیبانی خود را از تجمع اعتراضی در 6 ژوئن اعلام داشته اند، از تمام فعالین کارگری و مدافعان حقوق طبقه کارگر می خواهیم که در این تجمع شرکت کنند. ما همراه با فعالین کارگری و معلمان در ایران، خواهان حق ایجاد تشکل های مستقل، اعتراض، اعتصاب، رفع همه تبعض های جنسیتی علیه زنان، بر خورداری از امنیت شغلی، ایمنی محیط های کار و مزد متناسب با هزینه های زندگی هستیم. ما خواهان آزادی بی قید و شرط کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی، لغو فوری دستگیری، شکنجه و اعدام هستیم.

اسامی اتحادیه های کارگری که تا کنون از تجمع اعتراضی پشتیبانی کرده اند:

	اتحادیه کارگری همبستگی Solidaires - فرانسه
	فدراسیون متحد سندیکایی FSU - فرانسه
	کنفدراسیون فرانسوی دموکراتیک کار CFTD - فرانسه
	کنفدراسیون عمومی کار CGT - فرانسه
	اتحاد ملی سندیکاهای مستقل UNSA - فرانسه
	سندیکای ژنو CGAS - سوئیس
	سندیکای معلمان SSP - سوئیس
	سندیکای کارگران CGIL در بولونیا - ایتالیا
	تشکل سندیکایی راین ماین در آلمان
	کنفدراسیون اتحادیه های کارگری - اسپانیا
	سازمان سراسری کارگران سوئد LO شامل ۱۴ اتحادیه کارگری
	اتحادیه کارگران فلز سوئد
	اتحادیه کارگران حمل و نقل سوئد
	اتحادیه کارگران شهرداری سوئد
	اتحادیه معلمان سوئد
	اتجمن متخصصان بهداشت سوئد
	پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد - ایران
	اتحادیه مربیان اجتماعی LFS دانمارک
	اتحادیه آکادمیسن های دانمارک DM
	اتحادیه پرستاران دانمارک
	اتحادیه معلمان کپنهاگ - دانمارک
	اتحادیه
	متخصصین PROSA IT دانمارک
	اتحادیه کارگری سراسری شامل مربیان کودک، کارگران مراکز اجتماعی و تندرستی، خانه سالمندان بخشی از رستورانها FOA
	اتحادیه سراسری کارگران شامل کارگران فروشگاهها، ادارات و خدمات دولتی و خصوصی، پست و ارتباطات و انبار HK

کمیته سراسری برگزاری تجمع اعتراضی در ژنو

Date : 6 June 2025 - Time : 12 :00 - 15 :00

Location : Place des Nations, International Labour

Organisation, Geneva

geneva-rally-committee@mail.com

دراجلاس آی ال او، منافع طبقه کارگر نمایندگی نمی شود!

کارگران ایران از حق ایجاد تشکلهای مستقل و غیر دولتی و آزاد محرومند و اعتراضات، اعتصابات و تجمعات کارگری شدیداً سرکوب میشوند. سازمانها و اتحادیه های کارگری در سطح جهانی و بخصوص نمایندگانشان در سازمان جهانی کار از این موضوع آگاهند. با این حال هر ساله هیئتی از سرکوبگران امنیتی طبقه حاکمه و دولت جمهوری اسلامی در ایران در لباس نمایندگان کارگران به این اجلاس دعوت شده و مسئولیت به آنها واگذار می شود. سازمان جهانی کار، ارگانی برای تنظیم شرایط کار به نفع دولت ها و کارفرمایان است و منافع مستقل کارگران در آن نمایندگی نمیشود. تنها در اثر مبارزات تاریخی طبقه کارگر در کشورهای مختلف در منشور این سازمان بخشی از دستاوردهای این مبارزات منجمله حق ایجاد تشکل، قراردادهای دست جمعی، رفع تبعیض و برابری حقوقی درج شده است. آنچه از اهداف این سازمان بر می آید، تدوین و اجرای قوانینی در چهارچوب مناسبات موجود یعنی تامین شرایط کار در جهت نیاز دولتها و مالکان سرمایه است و منافع کارگران در آن جایی ندارد.

سیاست حاکم بر سازمان جهانی کار سه جانبه گرایی است که دولتها با توجه به تنظیمات ارگانهای جهانی مانند سازمان تجارت جهانی و صندوق بین المللی پول می بایست در قوانین کشوری به اجرا بگذارند. از این روی نمایندگان دولتها، کارفرمایان و تشکلهایی که به نام کارگر از بالای سر توده کارگر و در چهارچوب سیاستهای حاکم سازمانیافته اند، رابطه کار و سرمایه را به اتفاق تنظیم میکنند و هیچ ربطی به منافع پایه ای کارگران نداشته و تغییری در بهبود شرایط زندگی آنها ایجاد نمی کند. هرگونه تغییر در شرایط کار و زندگی کارگران در گرو ایجاد تشکل های اجتماعی و متکی به نیروی کارگران و برگزیدن نمایندگان واقعی آنان خواهد بود.

طبقه حاکمه در ایران نیز بیش از چهاردهه، با سرکوب، زندانی کردن و صدور احکام اعدام برای کارگران معترض و استفاده از ارگانهای امنیتی و قضایی، مانعی جدی برای متشکل شدن کارگران ایران بوده اند، اما کماکان مبارزه برای تشکل یابی و عملی کردن خواسته ها و مطالبات به حق اکثریت جامعه بی وقفه ادامه دارد.

تنها راه مقابله با سیاست های سرمایه داری و تغییر توازن قوای طبقاتی به نفع طبقه کارگر در جهان و ایران مبارزه متشکل و متحدانه و همبستگی طبقاتی بین المللی است. ما با تجمع اعتراضی در ژنو که از طرف " کمیته سراسری برگزاری تجمع اعتراضی در ژنو" در ۶ ژوئن ۲۰۲۵، سازماندهی شده است، همراهی می کنیم و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی و لغو فوری شکنجه و اعدام هستیم!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

کارزار پشتیبانی از کارگران ایران

ژوئن ۲۰۲۵

متحدانه و متشکل

در تجمع اعتراضی در ۶ ژوئن

در ژنو شرکت کنیم!

امسال نیز اجلاس سالانه "سازمان جهانی کار" در ۲ - ۱۳ ماه ژوئن در ژنو برگزار می شود و مثل هر سال، دار و دسته ی وابسته به رژیم به نام "نمایندگان کارگران ایران" به ژنو فرستاده میشوند تا از رژیم سرمایه داری و ضد کارگری جمهوری اسلامی دفاع کنند.

در ایران، حکومت، هرگونه اقدام برای برپائی تشکل های مستقل کارگری را بشدت سرکوب می کند. تشکل هایی نظیر "سندیکای کارگران شرکت واحد و نیشکر هفت تپه" و ... غیر قانونی اعلام شده اند. فعالین این تشکل ها تحت تعقیب قرار می گیرند. احضار، دستگیر و زندانی می شوند و علیه آنها پرونده سازی صورت می گیرد. هم اکنون فعالین کارگری بیشماری در زندان هستند. حکومت مزدورانی را به عنوان "نمایندگان" کارگران ایران به مجامع بین المللی از جمله سازمان جهانی کار، گسیل می دارد. این اقدامات طبقه حاکمه تعرض آشکاری به حقوق طبقه کارگر ایران است.

جمهوری اسلامی نه تنها «قانون کار» خود نوشته را نقض می کند، بلکه آن بخش از مقوله نامه های سازمان جهانی کار را که پذیرفته و قاعدتا باید به آنها ملتزم باشد، اجرا نمی کند و ناقض همین حقوق می باشد، و آنها را پایمال می کند.

ما نهادهای چپ و دمکراتیک بدون داشتن هیچ توهمی نسبت به این نهادهای بین المللی، به منظور پشتیبانی از مبارزات طبقه کارگر ایران

ویژواک صدای اعتراض فعالان کارگری در ایران و در دفاع از حقوق مسلم آنان، همچون هر سال درتجمع اعتراضی که درمقابل این سازمان در ژنو برگزار می شود، شرکت می کنیم. ما از همه ایرانیان آزادیخواه و مدافع جنبش کارگری می خواهیم تا دراین حرکت اعتراضی متحد و همبسته در حمایت از کارگران ایران همراه شوند.

نهادهای چپ ودمکراتیک، ضمن پشتیبانی از

"کمیتة سراسری برگزاری تجمع اعتراضی در ژنو"

همگان را فرامی خوانیم که متحد در تجمع اعتراضی در ۶ ژوئن در ژنو در برابر محل اجلاس سازمان جهانی کار شرکت کنیم تا در غیاب نمایندگان واقعی و منتخب کارگران ایران، پژواک صدا و مدافع خواسته های آنان باشیم. و با اراده ای واحد در کنار هم به طبقه حاکم در ایران اعتراض کنیم.

حضور هرچه گسترده تر نیروهای آزادیخواه و مدافعین جنبش کارگری همراه با حمایت اتحادیه ها و سندیکاها و نیروهای مترقی بین المللی در پشتیبانی از مبارزات کارگران می تواند به تحقق مطالبات و خواسته های کارگران ایران یاری رساند. علاوه بر این، همبستگی بین المللی با کارگران ایران را تقویت خواهد کرد!

هیئت هماهنگی نهادهای چپ و دموکراتیک

می ۲۰۲۵ – اردیبهشت ۱۴۰۴

اعتراض به تداوم حضور نمایندگان حکومتی در اجلاس سازمان جهانی کار تنها نمایندگان واقعی کارگران باید به رسمیت شناخته شوند!

هر ساله همزمان با برگزاری اجلاس سازمان جهانی کار، تشکلات کارگری بین‌المللی و حامیان طبقه کارگر ایران در خارج از کشور، در حمایت از کارگران زندانی و مبارزات کارگری در ایران، تجمعاتی اعتراضی برگزار می‌کنند. سندیکای ما نیز به نوبه خود صمیمانه قدردان آن‌ها و کلیه حامیان جنبش کارگری ایران است. ما امیدواریم امسال نیز، با توجه به حمایت بیش از بیست و پنج سندیکای کارگری از کشورهای فرانسه، سوئیس، ایتالیا، دانمارک، سوئد، هلند، اسپانیا، آلمان و دیگر تشکلات کارگری بین‌المللی، شاهد حمایت گسترده‌تر هم‌طبقه‌ای‌های خود از مبارزات کارگران ایران باشیم. همچنین امیدواریم که پرونده شکایات مربوط به سرکوب تشکلات و فعالین مستقل کارگری ایران با جدیت و فوریت بیشتری دنبال شود و نتایج مطلوبی در حمایت از کارگران ایران حاصل گردد.

در سال‌های اخیر، صدها فعال جنبش‌های کارگری، معلمان، دانشجویی و زنان، تنها به دلیل فعالیت‌های صنفی و مدنی و دفاع از حقوق خود و همکارانشان، اخراج، بازداشت و زندانی شده‌اند. اندک تشکلات مستقل، از جمله سندیکای ما، که علیرغم فشار نهادهای سرکوب شکل گرفته‌اند، تحت فشار دائمی و زیر ذره‌بین نیروهای امنیتی حکومت قرار دارند و امکان فعالیت علنی و آزادانه از آن‌ها سلب شده است.

هم‌اکنون ده‌ها کارگر، معلم، دانشجو و مدافع حقوق کودکان و زنان در زندان‌های کشور در حبس به سر می‌برند: ابراهیم مددی و داود رضوی از اعضای هیئت‌مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد، ریحانه انصاری‌نژاد، آئینا اسداللهی، اسماعیل گرامی، شریفه محمدی، وریشه مرادی و پخشان عزیزی – که هر سه به‌طور کاملاً ناعادلانه به اعدام محکوم شده‌اند – گلرخ ایرایی، نسرین جوادی، ناهید خداجو، مهران رئوف، و همچنین دو عضو زندانی سندیکاهای کارگری فرانسوی، سسیل کوهلر و ژاک پاریس که با اتهامات واهی و بی‌پایه در زندان هستند، و بسیاری دیگر.

یادآوری می‌کنیم که چهار تن از اعضای قدیمی سندیکای ما، حسن سعیدی، رضا شهابی، ناصر محرم‌زاده و حسین کریمی سبزواری، بیش از ۱۳ سال است که به دلیل فعالیت‌های سندیکایی از کار اخراج شده‌اند و تلاششان برای بازگشت به کار تاکنون به نتیجه مطلوب نرسیده است.

امسال نیز، مانند سال‌های گذشته، عوامل حکومت تحت عنوان اعضای “کانون عالی شوراهای اسلامی کار” و دیگر نهادهای دست‌ساز – که همگی تشکلاتی وابسته به دولت و کارفرما هستند – دوباره برای شرکت در اجلاس سازمان جهانی کار، به‌عنوان نمایندگان کارگران ایران راهی ژنو شده‌اند. این افراد کسانی هستند که آزادانه و با برخورداری از کلیه امکانات مالی و تدارکاتی و با حمایت نیروهای امنیتی، حراست، وزارت کار و کارفرمایان، در سرکوب و مهار جنبش کارگری و تلاش برای خاموش کردن مطالبات اساسی و بنیادین کارگران کشور نقش مهمی ایفا می‌کنند. آنچه در این میان ندارند، خصلت نمایندگی کارگران ایران است.

همان‌طور که بارها گفته و تأکید کرده‌ایم، جای تأسف بسیار است که با وجود گزارش‌های متعدد و موثق در طی سالیان طولانی از سوی تشکلات مستقل کارگری ایران – از جمله سندیکای ما، سندیکای

کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، تشکل سراسری معلمان، شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، سندیکای هفت‌تپه و دیگر فعالین و نمایندگان مستقل کارگران نیشکر هفت‌تپه، تشکل‌های کارگران بازنشسته، و همچنین گزارش‌های اتحادیه‌ها و فدراسیون‌های کارگری بین‌المللی به سازمان جهانی کار، از جمله فدراسیون بین‌المللی کارگران حمل‌ونقل (ITF) که سندیکای ما از اعضای آن است، در خصوص نقض حقوق اولیه کارگران، سرکوب تشکل‌های مستقل کارگری و افزایش روزافزون کودکان کار در ایران، این سازمان تاکنون اقدام محسوس و مؤثری – حتی در چارچوب مقاوله‌نامه‌های بنیادین خود که تمامی اعضا موظف به «رعایت، ترویج و تحقق» آن‌ها هستند – انجام نداده است. برعکس، این سازمان همچنان نمایندگان منصوب حکومت را به‌عنوان نمایندگان کارگران ایران به اجلاس سالیانه دعوت می‌کند و حتی در موارد متعددی، آن‌ها را به عضویت هیئت‌مدیره و کمیته‌های کارگری درمی‌آورد!

ایران عضو سازمان بین‌المللی کار (ILO) است. بنابراین، بر اساس اساسنامه این سازمان، دولت‌ها حق ندارند هیچ کارگری را به دلیل فعالیت‌های صنفی و سندیکایی دستگیر یا زندانی کنند. کارگران باید بتوانند در روز جهانی کار و به مناسبت‌های دیگر آزادانه راهپیمایی کنند و با اعتراض و اعتصاب، از حقوق خود دفاع کنند. هم‌اکنون شاهدیم که اعتصاب سراسری رانندگان کامیون در اعتراض به هرچه وخیم‌تر شدن شرایط کاری‌شان، از یک‌سو با بی‌مسئولیتی مقامات روبرو است و از سوی دیگر، توسط نیروهای سپاه پاسداران و عوامل امنیتی سرکوب می‌شود.

در کنفرانس سالیانه سازمان بین‌المللی کار، تنها نمایندگان واقعی کارگران باید حضور یابند؛ کسانی که بتوانند صدای برحق کارگران و زحمت‌کشان کشور باشند، نه نمایندگان دولت و تشکل‌های دست‌ساز حکومتی.

همچنین تأکید می‌کنیم که نباید از نمایندگان و عوامل وابسته به حاکمیت، تحت عنوان «هیأت‌های کارگری» در این نشست‌ها دعوت به عمل آید. تمامی کارگران، معلمان، دانشجویان و فعالین مدنی دربند باید آزاد شوند و احکام اعدام، فوری و بدون قید و شرط، لغو گردند.

زنده باد همبستگی کارگران در سراسر جهان

چاره کارگران وحدت و تشکیلات است

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۴ خرداد ۱۴۰۴

سازمان جهانی کار، کنفرانس بین‌المللی سالانه خود را در روز جمعه ششم ژوئن ۲۰۲۵ (۱۶ خرداد ۱۴۰۴) در مقر سازمان ملل متحد برگزار می‌کند.

دولت ایران رسماً عضو این سازمان است و هر سال افرادی را به‌عنوان نمایندگان اتحادیه‌های کارگری و سندیکاهای ایران به این کنفرانس اعزام می‌کند که البته واضح است نمایندگان واقعی منتخب اعضای تشکل‌های صنفی مستقل در کشور نیستند و در واقع نمایندگان حکومت‌اند.

در اعلامیه سال ۱۹۹۸ این سازمان آمده است که «هر دولت عضو این سازمان ملزم به رعایت مصوبات سازمان و ارتقای آن مصوبات است، صرف‌نظر از این که کنوانسیون مربوطه را امضا کرده است یا نه». همچنین دولت ایران جزو امضا کنندگان دو «میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی» و «میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی» است.

مطابق با ماده ۲۲ و ماده ۸ این دو میثاق حق تشکیل اتحادیه‌های کارگری و پیوستن به این اتحادیه‌ها و همکاری با اتحادیه‌های کارگری کشورهای دیگر، مورد تایید دولت‌های عضو قرار می‌گیرد.

با وجود این و البته به رغم وجود برخی قوانین داخلی، جمهوری اسلامی به هیچ‌کدام از این تعهدات پای‌بند نبوده و حتی قوانین مصوب خود را نیز رعایت نمی‌کند.

از جمله ممنوعیت عملی تشکیل نهادهای صنفی، انجمن‌ها و سندیکاهای مستقل برخلاف اصول قانون اساسی؛ برخوردهای غیرقانونی با اعضای این تشکل‌ها و برقراری انواع مجازات‌ها با اتهامات نادرست برای اعضا و حتی فعالان غیر عضو این تشکل‌ها و محروم نمودن آن‌ها از شغل و برخی حقوق اولیه خود؛ به‌قصد ایجاد وحشت از پیوستن به نهادهای صنفی و مدنی و تضعیف، بی‌اثر نمودن و انحلال این تشکل‌ها.

کانون صنفی معلمان ایران، ضمن بیان اعتراض خود نسبت به این روند و محکومیت شدید این اقدامات، اعلام می‌نماید هیئت‌های نمایندگی اعزامی به این کنفرانس تاکنون نمایندگان واقعی نهادهای صنفی و سندیکاهای مستقل ایرانی نبوده و در واقع نمایندگان حکومت هستند.

ما ضمن اعتراض شدید نسبت به این اقدام حکومت، از سازمان جهانی کار انتظار داریم نمایندگان واقعی نهادهای صنفی و سندیکاها را در این کنفرانس پذیرا باشد.

پیام تشکل های مستقل ایران به کارگران و تشکل های مستقل کارگری همه کشورها و اعتراض به سازمان جهانی کار (ILO)

۲۷ مه ۲۰۲۵ - ۶ خرداد ۱۴۰۴ خورشیدی

هر ساله در ماه ژوئن سازمان جهانی کار (ILO) تشکیل جلسه می دهد. این اجلاس آنچنان که برگزارکنندگان آن را توصیف می کنند و اهدافی که برای آن بر شمرده اند، به این خاطر است که نمایندگان کارگران و یا تشکل های کارگری جهان گرد هم آیند و بر اساس گزارش ها و اطلاعات بدست آمده پیرامون شرایط کار، معیشت و قوانین حاکم بر مراکز کارگری به بحث بنشینند. لیکن کارگران ایران به خاطر وجود تبعیض ها، سرکوب ها و اعمال قوانین ضد کارگری از سوی دولت و کارفرما، در این اجلاس نماینده ای ندارند و واقعیات موجود در کشور ما به صورت واژگونه و غیر واقعی در آنجا انعکاس می یابد .

نه وابستگان به جمهوری اسلامی و نه تشکل سازانی که بر فراز توده های کارگر در خارج از کشور سودای نمایندگی کارگران را در سر می پرورند، هیچکدام نماینده واقعی کارگران ایران نیستند .

یکصد و سیزدهمین کنفرانس سازمان جهانی کار در روز های ۲ تا ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ در ژنو برگزار می شود. طبقه کارگر و تشکل های مستقل کارگری بدون ذره ای توهم نسبت به این نهاد بین المللی، اعلام می دارند که: کارگران ایران به دلیل سرکوب ها و محرومیت هایی که حاکمیت اسلامی علیه آنها اعمال می کند، از هیچ حقی از جمله حق تشکل و انتخاب نمایندگان واقعی خود بر خوردار نیستند. در تمام حیات ۴۶ ساله جمهوری اسلامی هرگونه تلاش برای ایجاد تشکل های مستقل و تغییر در شرایط سخت کار و زندگی با سرکوب و زندان مواجه شده است. در همین راستا سازمان جهانی کار نیز به رغم منشور و مقرراتی که تحت عنوان قوانین بنیادین کار نام برده می شود، لیکن به منافع کارگران ایران واقعی نگذاشته و همچون همدست و همکار جمهوری اسلامی، تشکل های حکومتی مانند خانه کارگر، شوراهای اسلامی کار و نمایندگان دست چین آنها را در جایگاه نمایندگان واقعی کارگران پذیرفته و با این عمل ضد کارگری، موجب اعتبار بخشیدن به دشمنان کارگران شده است. از این رو ما کارگران و بازنشستگان و تشکل های مستقل کارگری ایران خواهان طرد نمایندگان جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار (ILO) هستیم.

✓ ما خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط کارگران، معلمان، بازنشستگان و زنان زندانی و تمامی زندانیان سیاسی و بازگشت آنها به کار و منع تعقیب آنها هستیم .

هم اکنون تعدادی از کارگران عضو سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، معلمان عضو کانون های صنفی معلمان و کارگران بازنشسته با احکام طولانی مدت در زندان هستند.

✓حق تشکل، اعتراض، اعتصاب، امنیت شغلی و ایمنی کار.

✓لغو خصوصی سازی، قراردادهای موقت، برچیدن شرکت های پیمانکاری تأمین نیروی کار.

✓کاهش سن بازنشستگی، افزایش دستمزدها، کاهش ساعات کار.

✓منع تبعیض به علیه کارگران مهاجر در ایران.

✓منع تبعیض جنسیتی و برابری مزد و مزایای شغلی زنان و مردان کارگر.

✓منع کار کودکان ، تأمین معیشت و رفاه اجتماعی، بهداشت و درمان و آموزش رایگان .

✓لغو فوری دستگیری، زندان، شکنجه و اعدام هستیم.

کارگران برای تحقق این خواست ها راهی جز مبارزه متشکل و سازماندهی تشکل توده ای خود ندارند. کارگران ایران نیازمند همبستگی و حمایت زنان و مردان کارگر در سطح بین المللی می باشند .

زنده باد همبستگی جهانی کارگران

سپاس از تلاش همکاران در آکسیون ۶ ژوئن که روبروی محل اجلاس سازمان جهانی کار در ژنو، در اعتراض به حضور هیئت ضد کارگری اعزامی از ایران، تجمع بر پا کرده اند. دست آنها را به گرمی می فشاریم.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

گروه اتحاد بازنشستگان

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

کارگران بازنشسته خوزستان

۲۷ مه ۲۰۲۵ - ۶ خرداد ۱۴۰۴ خورشیدی

صدای ما را بشنوید!

صدوسیزدهمین اجلاس سالانه‌ی سازمان جهانی کار از ۱۳ تا ۲۳ خرداد (۳ تا ۱۳ ژوئن) برگزار می‌شود. این نشست جهانی، همزمان است با تبوتاب اعتصاب و اعتراض بخش‌های مختلف کارگران و مردم در ایران.

این اجلاس همزمان است با بزرگ‌ترین اعتصاب سراسری رانندگان کامیون که وارد دومین هفته‌ی خود شده و موجی از حمایت مردمی را همراه دارد و حکومت حدود ۴۰ راننده‌ی اعتصابی را دستگیر کرده و هم‌اکنون در بازداشتگاه‌های امنیتی زیر شکنجه و بازجویی قرار دارند.

در این‌جا طبقه‌ی کارگر و بخش عظیم جامعه تحت فشارهای فزاینده‌ی گرانی و تورم افسارگسیخته و استثمار وحشیانه از اولیه‌ترین نیازهای معیشتی و از حق اعتراض، اعتصاب و تشکل با شدیدترین سرکوب‌ها مواجه می‌شوند.

بازنشستگان سال‌هاست به نداشتن معیشت و منزلت انسانی اعتراض دارند و هیچ‌کدام از مطالبات‌شان پاسخ نگرفته است. کار و بهره‌کشی از کودکان در ایران، درحالی‌که مغایر با تمام قوانین بین‌المللی و در تضاد با حقوق کودکی است و ایران خود از امضاءکنندگان است، همچنان ادامه دارد. و صدها هزار کودک همچنان تحت سخت‌ترین شرایط مورد استثمار قرار می‌گیرند.

معلمان، مانند سایر مزدگیران، تحت فشارهای سخت اقتصادی و اجتماعی قرار داشته و برای پیگیری مطالبات صنفی خود، همواره با سرکوب، پرونده‌سازی‌های امنیتی و زندان روبه‌رو بوده‌اند. مطالبات هزاران پرستار و کادر درمان علی‌رغم اعتراضات بسیار همچنان بی‌پاسخ مانده و با مشکلات سخت معیشتی و کاری دست به‌گریبان هستند.

زنان در ایران به‌دلیل حاکمیت آپارتاید جنسیتی در قوانین و محیط‌های کار، با شرایط غیرانسانی و تبعیض مواجه اند.

از فاجعه‌ی مرگبار بندر رجایی نیز چیزی نگذشته است. فاجعه‌ای که بر اثر انفجار مواد شیمیایی تولید سلاح‌های کشتار جمعی که توسط دستگاه‌های حکومتی در میان محموله‌های عادی بنادر تجاری دیو شده بودند، ده‌ها کشته و هزاران قربانی داده است. نمونه‌ی تکانه‌دهی دیگری از محیط‌های ناامن کار که هرروزه قربانی می‌گیرد.

ما از جامعه‌ای سخن می‌گوییم که به‌دلیل سیاست‌های خشن و سرکوبگرانه، قربانیان زیادی داده است و همه‌ی ما دادخواهیم. درحال حاضر، زندان‌های حاکمیت جمهوری اسلامی کارگران، معلمان و معترضین بسیاری را در خود محبوس کرده است و شکنجه و آزار زندانیان سیاست جاری حکومت است، و بسیاری از زندانیان محروم از دارو و درمان جان‌شان در خطر است.

ایران در ردیف بالاترین آمار اعدام قرار دارد. این حکومت در جریان جنبش انقلابی و آزادی‌خواه «زن، زندگی، آزادی» کارگرانی چون محسن شکاری، محمدمهدی کرمی، سیدمحمد حسینی و دیگران را اعدام کرده است. در این سه‌سال نیز اعدام‌ها افزایش یافته و امروز افرادی چون شریفه محمدی، عباس دریس و منوچهر فلاح از فعالین کارگری و پخش‌ان عزیزی و وریشه مرادی از زنان آزادی‌خواه در خطر اعدام قرار دارند.

به همه‌ی این دلایل جمهوری اسلامی با نقض صریح تمامی مقوله‌نامه‌های جهانی، نماینده‌ی ما کارگران و ما مردم ایران در اجلاس جهانی کار و دیگر مجامع بین‌المللی نمی‌باشد. سازمان جهانی کار که داعیه‌ی دفاع از حقوق نیروی کار جهان و کارگران را دارد، باید صدای اعتراض و حق‌طلبی ما کارگران و ما مردم ایران را بشنود و تشکل‌های دست‌ساز حکومتی همچون "شوراهای اسلامی کار" و "خانه‌ی کارگر" را به‌عنوان نماینده‌ی کارگر ایران قلمداد نکند و به‌رسمیت نشناسد.

جمهوری اسلامی حکومت فقر و نابودکننده‌ی معیشت انسان‌هاست، حکومت سرکوب و اعدام است و در رده‌ی حکومت‌های ضدبشری و ناقض حقوق پایه‌ای کارگران قرار دارد.

لذا ما امضاءکنندگان این بیانیه، خواهان اخراج فوری و بی‌درنگ دولت جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار هستیم.

- ۱_ انجمن برق و فلز کرمانشاه
- ۲_ اعدام نکنید
- ۳_ چالش صنفی معلمان ایران
- ۴_ دادخواهان
- ۵_ شورای سازماندهی اعتراضات پرستاران
- ۶_ شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت
- ۷_ شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیررسمی نفت (ارکان ثالث)
- ۸_ مدافعان حق کودکی
- ۹_ ندای زنان ایران

من کارگر اخراجی و عضو هیأت مدیره‌ی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، با افتخار و تعهدی عمیق، از فراخوان تجمع سندیکاهای کارگری فرانسه و اروپا، در حمایت از کارگران ایران، معلمان، زنان کارگر، و کارگران و معلمان زندانی اعلام حمایت می‌کنم. این تجمع، نمادی از همبستگی جهانی کارگران است؛ نمادی از اراده‌ای که مرزها را نمی‌شناسد، و صدایی که در برابر ظلم و سرکوب خاموش نمی‌شود.

ما کارگران، معلمان، زنان و مبارزان آزادی‌خواه، با قدرت اراده و اتحاد، در برابر هرگونه فشار و سرکوب ایستادگی کرده‌ایم. آنچه امروز در ایران می‌گذرد، تنها یک مبارزه‌ی صنفی نیست؛ بلکه مبارزه‌ای برای کرامت انسانی، برای آینده‌ای که در آن هر انسان بتواند آزادانه زندگی کند.

در برابر ظلم، تسلیم نمی‌شویم، سرکوب، بازداشت، و احکام سنگین علیه فعالان کارگری نشانه‌ای از تلاش ناامیدانه‌ای است که می‌خواهد ما را از مسیرمان منحرف کند. اما تاریخ نشان داده است: "آنان که برای عدالت می‌جنگند، هرگز شکست نمی‌خورند!"

زنان کارگری، چون شریفه محمدی، و ربیشه مرادی، و پخشان عزیزی به ناحق به اعدام محکوم شده‌اند. ما با تمام توان اعلام می‌کنیم: اعدام این عزیزان باید لغو شود. ما نه تنها خواستار لغو این احکام ظالمانه هستیم، بلکه خواستار آزادی بی‌قید و شرط آن‌ها و تمامی فعالان زندانی می‌باشیم. هیچ حکومتی حق ندارد جان انسان‌ها را به دلیل حق‌طلبی تهدید کند، و ما سکوت نخواهیم کرد.

امروز، داود رضوی، ابراهیم مددی، و اسماعیل گرامی و بسیاری از فعالین کارگری و سیاسی در زندان هستند. ریحانه انصاری‌نژاد، گلرخ ایرایی، نسرین جوادی، ناهید خداجو و بسیاری از فعالین زن به جرم عدالت‌خواهی در بندند. اما آنچه آن‌ها را قدرتمند می‌کند، نه دیوارهای زندان، بلکه باورشان به آزادی است.

ایستادگی ما، شکست‌ناپذیر است، رانندگان کامیون با وجود تهدیدها، فشارها و بازداشت‌ها، عقب ننشسته‌اند. آن‌ها راه را نشان داده‌اند. آن‌ها به ما یادآور شده‌اند که اراده‌ی مردم شکست‌ناپذیر است.

امروز، اتحاد بین‌المللی اهمیت‌ی دوچندان یافته است. ما نه تنها در ایران، که در سراسر جهان، صدای کارگران و مبارزان آزادی‌خواه را بلند کرده‌ایم. حضور شما، همکاران ما در سندیکاهای کارگری فرانسه، آلمان، سوئد، سوئیس، نروژ، هلند، ایتالیا، اسپانیا، دانمارک، نشان‌دهنده‌ی قدرتی جهانی است که هیچ مرزی آن‌را محدود نمی‌کند.

جهانی نو باید ساخته شود، جهانی که در آن هیچ انسانی به دلیل عدالت‌خواهی زندانی نشود. جهانی که در آن هیچ کارگری به جرم حق‌طلبی، صدایش سرکوب نشود. جهانی که در آن برابری، نه یک رؤیا، بلکه حقیقتی ملموس باشد. جهانی که در آن هیچ جنگ و خونریزی، زندگی انسان‌ها را تهدید نکند.

ما برای چنین جهانی مبارزه می‌کنیم. ما برای چنین آینده‌ای می‌جنگیم.

کارگران جهان، متحد شوید!

رضا شهابی، عضو هیأت مدیره‌ی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

سه شنبه ۱۳ خرداد ۱۴۰۴

رفقای عزیز و گرانقدر

شما که هر ساله در ماه ژوئن در مقابل سازمان جهانی کار گرد هم میایید و صدای دادخواهی کارگران تحت ستم ایران هستید. درود بر شما

رفقای عزیز، همانگونه که واقف هستید کارگران ایران بخاطر تبعیضها سرکوبها و اعمال قوانین ضد کارگری از سوی دولت و کارفرما در این اجلاس نماینده ای ندارند و واقعیات موجود در کشور ما بصورت واژگونه و غیر واقعی در آنجا انعکاس میابد.

نه وابستگان به جمهوری اسلامی و نه تشکل سازانی که بر فراز توده های کارگری در خارج کشور سودای نمایندگی کارگران را در سر دارند هیچکدام نمایندگان واقعی کارگران ایران نیستند. طبقه کارگر و تشکلهای مستقل کارگری بدون ذره ای توهم نسبت به این نهاد بین المللی اعلام میدارند که کارگران ایران بدلیل سرکوبها و محرومیهایی که حاکمیت اسلامی علیه آنها اعمال میکند از هیچ حقی از جمله حق تشکل و انتخاب نمایندگان واقعی خود برخوردار نیستند. در تمام حیات ۴۶ ساله جمهوری اسلامی هر گونه تلاش برای ایجاد تشکلهای مستقل و تغییر در شرایط سخت کار و زندگی با سرکوب و زندان مواجه شده است.

در همین راستا سازمان جهانی کار نیز برغم منشور و مقرراتی که تحت عنوان قوانین بنیادین کار نامبرده میشود لیکن به منافع کارگران ایران واقعی نگذاشته است و همچون همدست و همکار تشکلهای حکومتی مانند خانه کارگر، شورای اسلامی کار و نمایندگان دست چین آنها را در جایگاه نمایندگان واقعی کارگران پذیرفته اند. و با این عمل ضد کارگری موجب اعتبار بخشیدن به دشمنان کارگران شده است.

از اینرو ما کارگران و باز نشستگان و تشکلهای مستقل کارگری ایران خواهان:

*طرد نمایندگان جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار هستیم.

*ما خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط کارگران، معلمان، باز نشستگان و زنان زندانی و تمام زندانیان سیاسی و بازگشت آنان به کار و منع تعقیب آنها هستیم. هم اکنون بخوبی میدانیم تعدادی از کارگران عضو سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و معلمان عضو کانونهای صنفی معلمان و کارگران بازنشسته با احکام طولانی مدت در زندان هستند.

*حق تشکل، اعتراض، اعتصاب، امنیت شغلی و ایمنی حین کار، لغو خصوصی سازی قراردادهای موقت، برچیده شدن شرکت های پیمان کاری، و تامین نیروی کار و کاهش سن بازنشستگی، افزایش دستمزدها، کاهش ساعات کار، منع تبعیض بر علیه کارگران مهاجر در ایران، منع تبعیض جنسیتی و برابری مزد و مزایای شغلی زنان و مردان کارگر در ایران هستیم.

دوستان عزیز،

همانطوری که گفته شد کارگران امروز در ایران در محیطهای کار نه تنها امنیت شغلی ندارند بلکه شوربختانه با قرار دادهای کوتاه مدت، سفید امضاء و بعضا بدون قرارداد در محیط های کار هستیم که بعضا بارها و بارها کارگران با مشکلات ایمنی و حادثه کار روبرو شده اند ولی شوربختانه بخاطر آنکه از بیمه محیط کار محروم بودند بدون هیچ حق

و حقوقی از کار اخراج شدند. و به این مسئله شما واقف هستید یکی از بحثهایی که کارگران متأسفانه در همین چند ماه اخیر در مشهد اگر اشتباه نکنم در زیر خروارها آوار و زیر زمین در معادن مدفون شدند و خانواده های آنان از این اداره به آن اداره بدنبال مطالبات و حق بیمه خود هستند که متأسفانه تا امروز هیچکس جواب آنها را نداده است.

من خواستم از همه عزیزان، رفقای که در این اجلاس شرکت نموده تا صدای دادخواهی مردم تحت ستم، کارگران، معلمان، بازنشستگان، پرستاران و توده های زحمتکش در ایران هستند سپاسگذار و قدردان همه شما باشم، قدردان همه تشکلهای، نهادهای و انجمنی که در این اجلاس شرکت کرده و صدای کارگران هستند. افرادی که به عنوان افراد مستقل در این اجلاس شرکت کرده و صدای دادخواهان ایران هستند، من به عنوان یک کارگر دیروز و بازنشسته امروز از همه شما سپاسگذارم. سپاسگذار همه رفقا هستم، چاره کار همه زحمتکشان، توده زحمتکش، تشکل و اتحاد و لا غیر

درود بر شما

علی نجاتی کارگربازنشسته سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

چهاردهم خرداد ۱۴۰۴

❖ ما معلمان، کارگران، و بازماندگان از تحصیل، صدای زخمی و سرکوب‌شده‌ی نسلی هستیم که جمهوری اسلامی نه تنها آینده‌اش را سوزانده، که حق زندگی‌اش را نیز انکار کرده است.

❖ در سرزمینی که صد درصد معلمان و کارگران زیر خط فقرند، پرستاران از حقوق اولیه خود بازمانده اند، آموزش رایگان یک شعار پوسیده است، نه واقعیت.

❖ امروز میلیون‌ها کودک به دلیل فقر، تبعیض جنسیتی، قومی و طبقاتی از تحصیل بازمانده‌اند. دخالت سیستماتیک روحانیون در مدارس و نقض فاحش کنوانسیون حقوق کودک تنها بخشی از این فاجعه است.

❖ فاجعه‌ای که با خون کارگران در بندر رجایی رنگین شده و با باتوم بر شانه‌های رانندگان کامیون، لنج داران، نانوایان، کشاورزان و معلمان معترض ادامه دارد. در حالی که «خانه کارگر» با نمایندگان قلابی خود در اجلاس ILO ژست نمایندگی کارگر را می‌گیرد، صدای واقعی کارگران در زندان است یا در خاک.

❖ ما تنها نیستیم. در بیشتر نقاط جهان به ویژه خاورمیانه، آفریقا و آمریکای جنوبی کارگران زیر گلوله و فقر با همبستگی یک فریاد مشترک دارند: "زندگی شایسته ماست، نه بهره‌کشی و سرکوب".

❖ ما فرزندان طبقه‌ی کارگر، در کنار معلمان ترکیه‌ای، رانندگان آرژانتینی که در اعتراض به گرانی جان‌باخته‌اند، کارگران ستم‌دیده در کشورهایی چون سودان، بنگلادش، هند، مکزیک، میانمار و در کنار معلمان فلسطینی و اکرائینی که زیر اشغال و جنگ آموزش می‌دهند، اعلام می‌کنیم: زمان آن رسیده که نقاب از چهره‌ی جمهوری اسلامی در محافل بین‌المللی برداشته شود.

❖ از سازمان جهانی کار (ILO) تقاضا داریم که نمایندگان قلابی خانه کارگر و شورای عالی اسلامی کار (که به سفیدشویی سیاست‌های جمهوری اسلامی در استثمار مردم می‌پردازند) را از اجلاس مهم سازمان جهانی کار اخراج کند.

❖ فدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری ITUC و سازمان‌های جهانی آموزش EI می‌خواهم که با دقت، حساسیت و تعهد به عدالت، پرونده‌ی سیاه نقض حقوق صنفی و انسانی در ایران را بررسی کرده و صدای واقعی زحمتکشان ایران را بشنوند.

تا آن روز، ما ایستاده‌ایم، حتی اگر در زنجیر.

زنده باد همبستگی بین‌المللی

همزمان با برگزاری صدوسیزدهمین نشست سازمان جهانی کار (ILO) ، صدای واقعی کارگران ایران از درون زندان‌ها به گوش می‌رسد. من، عیسی ابراهیمزاده، فعال کارگری و زندانی سیاسی در زندان نقده، این پیام را از دل سرکوب و محرومیت به شما می‌رسانم

در حالی که کارگران، معلمان، بازنشستگان و رانندگان کامیون در ایران برای ابتدایی‌ترین مطالبات خود دست به اعتصاب و اعتراض زده‌اند، با بازداشت، شکنجه و تهدید مواجه‌اند. در این شرایط، حکومت جمهوری اسلامی نمایندگانی به سازمان جهانی کار فرستاده که نه مشروعیت دارند و نه نماینده‌ی کارگران واقعی‌اند

کارگران در ایران از حق ایجاد تشکل‌های مستقل، حق اعتصاب و حتی حق زندگی شرافتمندانه محروم‌اند سرکوب سازمان‌یافته و فقر سیستماتیک، زندگی میلیون‌ها کارگر را به نابودی کشانده است

ما از اتحادیه‌های کارگری نهادهای بین‌المللی و مدافعان حقوق بشر می‌خواهیم

صدای مستقل و سرکوب‌شده‌ی کارگران ایران را به رسمیت بشناسند

با هرگونه به رسمیت شناختن نمایندگی حکومتی ایران در ILO مخالفت کنند

و برای آزادی فوری فعالان کارگری زندانی و حق ایجاد تشکل‌های مستقل، فشار بین‌المللی اعمال کنند

عیسی ابراهیمزاده

زندان نقده

پیام سندیکای سولیدر (فرانسه)

در فاصله سی متری از این جا که ما گرد هم آمده ایم، اجلاس سالانه سازمان جهانی کار در جریان است، و هم چنین مقر دفتر مرکزی این سازمان (دفتر بین‌المللی کار) قرار دارد.

در میان اصول بنیادین سازمان جهانی کار به ویژه مقاوله نامه C087 جایگاه مهمی دارد :

- از جمله حقوق مزدگیران « حق ایجاد تشکل های خود آزرادانه و بدون اجازه قبلی، یا پیوست به تشکل های موجود ». حق «تدوین آزرادانه اساسنامه و آئین نامه های خود، حق انتخاب آزرادانه نمایندگان خود، حق تنظیم نحوه اداره امور و فعالیت های خود، و تدوین برنامه عمل خود» .

و این مقاوله نامه تصریح می‌کند :

- « هر تشکلی ... حق دارد که به سازمان های بین المللی بپیوندد »؛

«مقامات دولتی باید از هر گونه مداخله ای که منجر به محدودیت این حقوق شود و یا موانعی بر سر راه اجرای قانونی آن ها ایجاد کند، خودداری کنند».

سند دیگری از سازمان جهانی کار، به تاریخ ۱۹۹۸ به روشنی تصریح می‌کند که این حقوق جهانشمولند، و همه دولت های عضو سازمان جهانی کار ملزم به مراعات و ترویج آن ها هستند.

افزون این که ایران دو معاهده بین‌المللی که مفاد مشابهی دارند را امضا کرده است.

اما دولت ایران تعهدات مندرج در این معاهدات را زیر پا می‌گذارد: در ایران فعالین سندیکایی دائما مورد آزار و پیگرد قرار می گیرند و دستگیر، زندانی و شکنجه می‌شوند.

آخرین موج سرکوب در ۲۲ ماه مه ۲۰۲۲، با شروع اعتصاب سراسری رانندگان کامیون در ایران در بیش از ۷۰ شهر آغاز شد. این اقدام جمعی، پاسخی قاطع و سازمان‌یافته به شرایط سخت معیشتی، فقدان امنیت شغلی، بی‌عدالتی سیستماتیک در حمل و نقل بار و بی‌تفاوتی کامل رژیم به اتحادیه و مطالبات کارگران این بخش بوده است.

حبس و محکومیت ده ها معلم و فعال سندیکایی به اتهامات جعلی آغاز گردید. تنها «جرم» آن‌ها این است که قصد داشتند که در چهارچوب حقوق بین‌الملل و مقاوله نامه های بنیادین سازمان جهانی کار، که عنصر محوری آن حقوق سندیکایی است، به فعالیت های اتحادیه ای بپردازند

ما شرایط حبس وحشتناک سسیل کوهر و ژاک پاریس دو معلم فرانسوی و از فعالان سندیکایی زندانی از ماه مه ۲۰۲۲ در ایران فراموش نمی‌کنیم.

و با این همه :

به استناد اطلاعات مندرج در سایت اینترنتی سازمان جهانی کار :

- یک نماینده دولت ایران با خیال راحت در شورای اداری دفتر بین‌المللی کار مستقر است.

نماینده دیگری در «گروه کار سه جانبه گرایی مسئول مسأله مشارکت تام و تمام، دموکراتیک، مبتنی بر برابری در اداره سه جانبه گرایی سازمان جهانی کار» عضویت دارد.

- ۹ نماینده از سوی دولت ایران، که وزیر کار و حمایت های اجتماعی (حجت الله عبدالملکی) در میان آن ها است،

- ۱۱ نفر دیگر که وابستگی تنگاتنگی به قدرت سیاسی دارند و به دروغ به عنوان نماینده مزدگیران معرفی می‌شوند.

به این رسوایی باید خاتمه داد:

- حق ایجاد تشکلات سندیکایی باید رعایت شود،

- تظاهرات و اعتصاب نباید جرم و یا «توطئه» محسوب گردد،

- تمام کسانی که به خاطر فعالیت سندیکایی در زندان هستند باید فوراً آزاد شوند،

- از ایران نه نمایندگان «خانه کارگر» بلکه فعالین سندیکایی مستقل از دولت باید در اجلاس سازمان جهانی کار شرکت کنند.

اعتراض

علیه حضور هیئت ضد کارگری جمهوری اسلامی ایران در اجلاس سازمان جهانی کار

اجلاس سازمان جهانی کار (آی ال او) و شرکت نمایندگان ضد کارگری از طرف ایران در آن، ما را بر آن می دارد که با اتخاذ سیاست مستقل طبقاتی و همبستگی بین المللی با طبقه کارگر در ایران، در آکسیون 6 ژوئن در برابر ساختمان اجلاس سالیانه این سازمان در ژنو شرکت کنیم.

اکنون مبارزات گسترده کارگری در ایران در جریان است و کارگران ضمن بیان مطالباتشان در حال متشکل شدن هستند. زندانی و شکنجه و صدور احکام اعدام برای فعالین این مبارزات از طرف رژیم اسلامی حاکم بر ایران نیز نتوانسته مانع گسترش آن شود. در کنار افزایش مزد و بهبود معیشت و امنیت شغلی، آزادی زندانیان و لغو شکنجه و احکام اعدام نیز خواست اصلی این مبارزات است.

مبارزه مستقل طبقاتی کارگری علیه سیاست های سرمایه داری در ایران و ایجاد تشکلهای آن بخش جدایی ناپذیر از مبارزه طبقه کارگر جهانی است و ما نیز جزیی از این مبارزه در آلمان هستیم که برای تقویت آن در برابر سیاست های حاکم احزاب دولتی فعالیت می کنیم. برای تغییر توازن قوا در اجلاس سازمان جهانی کار و حضور اجتماعی طبقه کارگر در جهان راهی جز تقویت تشکل های اجتماعی با سیاست مستقل طبقاتی نخواهد بود.

پیش به سوی تقویت همبستگی طبقاتی کارگری در جهان

گروه سندیکایی راین ماین در آلمان

(www.gibo-iran.de)

ژوئن 2025

به حضور نمایندگان سرکوبگر و ضد کارگری جمهوری اسلامی ایران اعتراض می کنیم!

قطعه نامه تجمع اعتراضی ۶ ژوئن ۲۰۲۵ در برابر اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار در ژنو

بار دیگر همزمان با اجلاس «آی ال او» و در اعتراض به حضور نمایندگان حکومت اسلامی ایران در این اجلاس، در اینجا گرد هم آمده ایم. نمایندگان اعزامی از سوی دولت ایران در این اجلاس علاوه بر نهادهای امنیتی از تشکل های ضد کارگری هستند که خود از موانع اصلی ایجاد تشکل های مستقل نیروی کار بشمار میروند. گردانندگان و مدیران آی ال او و بسیاری از نمایندگان شرکت کننده در این اجلاس نیز به خوبی از این مسئله آگاه هستند.

بسیاری از امتیازاتی که نیروی کار و تشکلهای کارگری با مبارزات خود به سرمایه در سطح جهانی تحمیل کرده بودند و بخش هایی از آن در قوانین، مقررات و مقوله نامه های سازمان جهانی کار نیز منعکس گردیده است، سالها است که توسط کارفرمایان و دستگاههای دولتی سرمایه داران پس گرفته شده است و «آی ال او» در این زمینه ها هیچ کار جدی و عملی انجام نداده است و با وجود اعتراضات کارگری از جمله در برابر حضور نمایندگان ضد کارگری چون نمایندگان اعزامی از سوی حکومت اسلامی ایران در این اجلاس، حساسیتی ندارند.

باید از سازمان دهندگان و حتی نمایندگان شرکت کننده در اجلاس کنونی پرسید، این نهاد در فاصله میان اجلاس سال گذشته تا به امروز چه اقدامی در جهت توقف روند فلاکت و بی حقوقی میلیونها کارگر در سراسر جهان و منجمله ایران داشته است؟ کدام اقدام عملی را در جهت پیشگیری از قتل عام هزاران کارگر چه به دلیل حوادث شغلی و یا جنگ ها و نسل کشی جاری غزه، در پیش گرفته است؟ کدام حمایت قانونی یا عملی را در حمایت از میلیونها کارگر مهاجر و خانواده هایشان، آواره در مرزهای جهان صنعتی را انجام داده است؟

ما خواهان اقدامات عملی و انعکاس اعتراضات وسیع کارگری به شرایط دشوار کار و زندگی در ایران، از سوی نمایندگان اتحادیه های کارگری مستقل شرکت کننده در این اجلاس هستیم و از آنان می خواهیم که به عنوان همبستگی طبقاتی با ما همصدا شوند که:

کارگران ایران در این اجلاس نماینده ای ندارند !

قطعه نامه زیر که بیان مطالبات اصلی طبقه کارگر در ایران است رابه اطلاع شما می رسانیم:

1- هیأت نمایندگی جمهوری اسلامی در اجلاس سازمان جهانی کار تماماً از عوامل کارگزاران حکومت ایران تشکیل شده و کارگران ایران نماینده ای در این اجلاس ندارند. ما به رسمیت شناختن این هیأت، به عنوان نماینده گان کارگران ایران، از سوی سازمان جهانی کار را محکوم میکنیم.

2- ایجاد تشکلهای مستقل کارگری، بستن قراردادهای دسته جمعی، اعتصاب، تجمع، برخورداری از آزادیهای سیاسی و اجتماعی از حقوق مسلم و بنیادی کارگران است. ما سلب این حقوق توسط جمهوری اسلامی را محکوم میکنیم.

3- کارگران ایران خواهان لغو خصوصی سازی، قراردادهای موقت، برچیدن شرکتهای پیمانکاری و واسطه گر، کاهش سن بازنشستگی، افزایش دستمزدها به میزان حداقل بالاتر از خط فقر و پرداخت به موقع دستمزدها، کاهش ساعات کار، پرداخت عادلانه و به موقع حقوق بازنشستگی، تأمین بیمه های

بازنشستگی و درمانی جامع، جلوگیری از اخراجهای دسته جمعی، داشتن امنیت شغلی و برخورداری از ایمنی در محل کار و نیز تامین معیشت، بهداشت و آموزش همگانی هستند.

4- ما خواهان رفع آپارتاید جنسیتی در محیط کار، برخورداری از مزد برابر در مقابل کار برابر برای زنان و مردان، فرصتهای برابر شغلی و تأمین حقوق و نیازهای ویژه برای زنان کارگر میباشیم.

5- ما خواهان ممنوعیت بهره کشی از نیروی کار کودکان و فراهم آوردن تامین یک زندگی درخور انسانی، تامین آموزش و بهداشت رایگان و امکانات پرورش و شکوفایی برای آنها میباشیم.

6- ما خواهان رفع تمامی قوانین مبتنی بر تبعیض جنسیتی، ملیتی و مذهبی و برابری حقوقی برای کارگران مهاجر هستیم که خودبخشی از نیروی کار در ایران هستند.

7- ما خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط تمام زندانیان سیاسی، از جمله کارگران و معلمان زندانی، لغو فوری شکنجه و اعدام و لغو صدور حکم اعدام کارگر زن شریفه محمدی و نیز پایان فوری دستگیری و صدور پرونده های امنیتی برای کارگران و بازگشت بکار کارگران اخراجی هستیم.

8- ما همچون دیگر نهادهای کارگری، آزادیخواه و انسان دوست در جهان، نسل کشی مردم غزه توسط دولت نژادپرست اسرائیل را محکوم می کنیم. توقف فوری ماشین کشتار دولت اسرائیل، تامین امنیت جانی و مالی برای مردم غزه را باید با اعتراضات اجتماعی در سطح جهان و تحمیل آن به دولت ها تحقق بخشیم.

9- تحقق مطالبات بالادرگرو اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران و گسترش تشکل های اجتماعی کارگری است که توازن قوا را در مبارزه علیه سرمایه داری به نفع اتحاد کارگران تغییر دهد. در حال حاضر مبارزات کارگری در ایران با وجود دستگیری و زندانی و صدور احکام اعدام برای کارگران معترض ادامه دارد و تشکل یابی و سازماندهی اعتراضات در حال گسترش است.

10- ما دست نهادهای کارگری را که از این آکسیون اعتراضی به اشکال مختلف حمایت کرده اند به گرمی می فشاریم و از همبستگی بین المللی آنها قدردانی می کنیم.

پایدار باد همبستگی بین المللی طبقه کارگر!

کمیته سراسری برگزاری تجمع اعتراضی در ژنو

ژوئن ۲۰۲۵ – خرداد ۱۴۰۴

geneva-rally-committee@mail.com
<https://t.me/+LFHmcwBMk2pkZidi>

Date: 6 June 2025 - Time: 12:00 - 15:00

**Location: Palais des Nations, International Labour
Organisation, Geneva**

گزارش تجمع اعتراضی ۶ ژوئن در مقابل سازمان جهانی کار

در ۶ ژوئن ۲۰۲۵ تجمعی در اعتراض به شرکت نمایندگان جمهوری اسلامی در کنفرانس سازمان جهانی کار در مقابل ساختمان این سازمان در ژنو برگزار شد. این تجمع از سوی "کمیته سراسری برگزاری تجمع اعتراضی در ژنو" فراخوانده شده بود و ۳۲ اتحادیه و سندیکای کارگری از کشورهای فرانسه، سوئیس، سوئد، دانمارک، نروژ، فنلاند، آلمان، ایتالیا، اسپانیا، کلمبیا، هند، نیجریه و مراکش از آن پشتیبانی کردند.

تجمع اعتراضی در مقابل اجلاس «آی ال او» در اعتراض به حضور نمایندگان حکومت اسلامی ایران در این اجلاس، که نه فقط نماینده طبقه کارگر ایران و تشکلهای مستقل کارگری نیستند بلکه بخشی از ارگان های سرکوب در ایران به شمار میروند، برگزار شد. گردانندگان و مدیران آی ال او و بسیاری از نمایندگان شرکت کننده در این اجلاس نیز به خوبی از وضعیت طبقه کارگر در ایران آگاه هستند.

بسیاری از امتیازاتی که نیروی کار و تشکلهای کارگری با مبارزات خود به سرمایه در سطح جهانی تحمیل کرده بودند و بخش هایی از آن در قوانین، مقررات و مقاله نامه های سازمان جهانی کار نیز منعکس گردیده است، سالها است که توسط کارفرمایان و دستگاههای دولتی سرمایه داران پس گرفته شده است و «آی ال او» در این زمینه ها هیچ کار جدی و عملی انجام نداده است و با وجود اعتراضات کارگری از جمله در برابر حضور نمایندگان ضد کارگری چون نمایندگان اعزامی از سوی حکومت اسلامی ایران در این اجلاس، حساسیتی ندارند.

باید از سازمان دهندگان و حتی نمایندگان شرکت کننده در اجلاس کنونی پرسید، این نهاد در فاصله میان اجلاس سال گذشته تا به امروز چه اقدامی در جهت توقف روند فلاکت و بی حقوقی میلیونها کارگر در سراسر جهان و منجمله ایران داشته است؟ کدام اقدام عملی را در جهت پیشگیری از قتل عام هزاران کارگر چه به دلیل حوادث کاری و یا جنگ ها و نسل کشی جاری غزه، در پیش گرفته است؟ کدام حمایت قانونی یا عملی را در حمایت از میلیونها کارگر مهاجر و خانواده هایشان، آواره در مرزهای جهان صنعتی را انجام داده است؟

تجمع اعتراضی در ژنو خواهان اقدامات عملی و انعکاس اعتراضات وسیع کارگری به شرایط دشوار کار و زندگی در ایران، از سوی نمایندگان اتحادیه های کارگری مستقل شرکت کننده در این اجلاس است. این تجمع اعتراضی در زمانی برگزار شد که اعتصاب سراسری رانندگان کامیونها که با حمایت و همبستگی از طرف تشکلهای کارگری داخل و نیز اتحادیه ها و سندیکاهای خارج از ایران برخوردار بود. متأسفانه ده ها راننده دستگیر و صاحبان سرمایه و دولت با کمک اعتصاب شکنان سعی در بی تاثیر کردن اعتصاب تقلا کرد، اما در نطفه با کمک نیروی مردمی شکست خورد. در این تجمع ضمن حمایت از اعتصاب کامیون رانان و نانوایان و دیگر اعتراضات جاری، علیه قتل نسل کشی در غزه اعتراض شد و خواهان تمام شدن کشتار در فلسطین گردید.

در طول نزدیک به دو دهه، تجمع های اعتراضی توسط فعالین کارگری برای بازتاب صدای کارگران ایران و اعتراض به حضور رژیم اسلامی و کنفرانس های سالانه سازمان جهانی کار، برگزار شده است. در ۳ سال گذشته، فعالان کارگری تصمیم گرفتند که به شکل فردی گرد آمده و از تشکلهای کارگری، اتحادیه ها و سندیکاها و تمامی سازمانها، احزاب، گروهها، کانونهای و کمیته ها طرفدار طبقه کارگر نیز دعوت شده تا برای جلب همبستگی جهانی وسیعتر و موثرتر و قوی کردن صدای اعتراض و بی حقوقی کارگران را متحدن رستار کنیم.

فراخوان اولیه برای تدارک برگزاری تجمع اعتراضی امسال، توسط جمعی از فعالان کارگری و کمیته سال قبل منتشر گردید. جلسه ای عمومی از طریق کلاب هاوس در ۵ ماه مه ۲۰۲۵ برگزار شد. این جلسه مشورتی با طرح کلی برای سازماندهی تجمع موافقت کرد و همزمان کمیته هماهنگی از میان جمع کاندید شدند و در عین حال برای پیوستن به کمیته هماهنگی برگزاری برای علاقمند بیشتر آزاد بود.

کمیته سراسری برگزاری، جلسات منظم هفته ای برگزار کرد و سه گروه کاری مختلف به مدت یک ماه برای سازماندهی، تدارک و برگزاری تجمع به فعالیت پرداختند. برخی از فعالیت ها عبارت بودند از: انتشار فراخوان عمومی به زبان های مختلف، درخواست از اتحادیه های کارگری برای پشتیبانی، ترجمه نامه سرگشاده از چهار تشکل کارگری از ایران، ترجمه نامه رضا شهابی و سایر اسناد به زبان های مختلف، تهیه آفیش و تراکت از خواسته ها و مطالبات کارگری در ایران؛ تهیه متن برای توزیع در میان نمایندگان تشکلهای کارگری به زبان انگلیسی، تماس با اتحادیه ها و سندیکاهای، تماس با رسانه ها برای اطلاع رسانی در رابطه با برگزاری تجمع، مصاحبه با چندین شبکه تلویزیونی متعلق به اپوزیسیون و توضیح دلایل و اهداف تجمع، تهیه بنرها، پوسترها و وسایل فنی مورد نیاز، تهیه برنامه تجمع و سازماندهی شرکت رفا از کشورهای مختلف با پیمودن مسافت های طولانی جهت حضور در تجمع اعتراضی شد.

نامه کمیته سراسری برگزاری خطاب به اتحادیه های کارگری اروپا، با تاکید بر نقض مداوم مقوله نامه های سازمان جهانی کار توسط رژیم جمهوری اسلامی، از آنان درخواست کرد که به عنوان یک وظیفه طبقاتی، همبستگی خود را با مبارزات کارگران در ایران نشان دهند. بعد از انتشار این نامه، موضوع در تماس نزدیک با برخی از تشکل های کارگری پیگیری شد و در نتیجه تعدادی از اتحادیه ها و سندیکاها با حمایت از این تجمع اعتراضی، به حضور هیئت ضد کارگری اعزامی رژیم اسلامی به کنفرانس سازمان جهانی کار اعتراض کردند، همبستگی خود را با مبارزات کارگری در ایران اعلام داشتند و خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی از جمله فعالان کارگری زندانی و نیز خواهان لغو شکنجه و اعدام شدند. آنها حق تشکل یابی مستقل کارگران در ایران و جهان را تاکید نمودند.

تشکلهای کارگری که از این حرکت حمایت و فعالانه در آن شرکت نمودند:

اتحادیه کارگری همبستگی **Solidaires** - فرانسه
فدراسیون متحد سندیکایی **FSU** - فرانسه
کنفدراسیون فرانسوی دموکراتیک کار **CFDT** - فرانسه
کنفدراسیون عمومی کار **CGT** - فرانسه
اتحاد ملی سندیکاهای مستقل **UNSA** - فرانسه
سندیکای ژنو **CGAS** - سوئیس
سندیکای معلمان **SSP** - سوئیس
سندیکای کارگران **CGIL** در بولونیا - ایتالیا
تشکل سندیکایی راین ماین در آلمان
کنفدراسیون اتحادیه های کارگری - اسپانیا
سازمان سراسری کارگران سوند **LO** شامل ۱۴ اتحادیه کارگری
اتحادیه کارگران فلز سوند
اتحادیه کارگران حمل و نقل سوند
اتحادیه کارگران شهرداری سوند
اتحادیه معلمان سوند
اتجمن متخصصان بهداشت سوند
پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوند - ایران
اتحادیه مربیان اجتماعی **LFS** دانمارک
اتحادیه آکادمیسن های دانمارک **DM**
اتحادیه پرستاران دانمارک
اتحادیه معلمان کپنهاگ - دانمارک
اتحادیه متخصصین **PROSA IT** دانمارک
اتحادیه کارگری سراسری شامل مربیان کودک، کارگران مراکز اجتماعی و تندرستی،
خانه سالمندان بخشی از رستورانها **FOA**
اتحادیه سراسری کارگران شامل کارگران فروشگاهها، ادارات و خدمات دولتی و خصوصی،
پست و ارتباطات و انبار **HK**
اتحادیه کارگران دریایی نیجریه
سندیکای کارگران کلمبیا
سندیکای کارگران مراکش
سندیکا آموزشی و محیط زیست هند دانشگاه گاندی
اتحادیه کارگران گیگ و پلاتفرم **(TGPWU)**
انجمن رانندگان چهارچرخ **(TGFWDA)**
اتحادیه سراسری کارگران نروژ - ال او
اتحادیه آموزشی کارگران فنلاند

در ابتدا با سپاس و تشکر از حاضرین، معرفی برنامه و هدف از تجمع اعتراضی و خواسته ها و مطالبات کارگران در ایران به زبانهای فارسی و انگلیسی طرح گردید و برنامه با سرود انترناسیونال ادامه پیدا کرد. سپس نوبت به پیام و سخنرانی سندیکا ها و اتحادیه ها رسید و سندیکاهای فرانسه، سوئیس، سوئد با تاکید به اهداف تجمع اعتراضی، همبستگی خود را با مبارزات و خواسته های کارگران در ایران اعلام کردند. سپس اتحادیه های کارگری از نیجریه، کوبا، هند و مراکش، پیامهای خود را ارائه دادند.

برنامه با سرود انترناسیونال و شعارهای خواست حق تشکل یابی مستقل و آزادی زندانیان ادامه یافت. پیام علی نجاتی کارگر بازنشسته سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه به شکل صوتی پخش گردید. پیام رضا شهابی عضو سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی و اسماعیل عبدی نیز قرائت گردید. پیام تشکل های داخل و فعالین کارگری قرائت و به زبان انگلیسی ترجمه گردید. تشکلهای مستقل کارگری در ایران اطلاعیه و پیامهای در حمایت از تجمع اعتراضی در ژنو منتشر کردند. در ادامه برنامه پیام سازمانها، احزاب، کانونها و نهادهای ایرانی قرائت گردید. به یاد کارگران معدن و تمامی کارگران جانباخته در محل کار، دایره ای با کلاه ایمنی چیده شده بود.

قطعه کمیته سراسری قرائت و کمیته سراسری برگزاری با تشکر از جمع و معرفی اعضای کمیته و با تشکر از تمامی اتحادیه ها و سندیکاها و فعالین و همکاران و تمامی عزیزانی که از راه های دور برای برگزاری این اعتراض حضور بهم رسانند، برنامه با سرود انترناسیونال به اتمام رسید.

تجربه سازماندهی این تجمع اعتراضی توسط فعالان کارگری از اقصی نقاط اروپا بار دیگر نشان داد که فعالان کارگری می توانند به دور از فرقه گرایی و فرای فعالیت های سازمانی، گرد هم آیند و با تمرکز بر اقدام جمعی، نقش تعیین کننده ای در جلب حمایت اتحادیه های کارگری در سطح جهانی ایفا کرده و به مبارزات طبقه کارگر یاری وسیعتر و موثرتر رسانند.

کمیته سراسری برگزاری در تدارک جلسه عمومی برای شور و مشورت و بحث حول فعالیتها و جمع بندی از تجمع اعتراضی و نیز برنامه های آتی برای هرچه بهتر پیش بردن فعالیت به نفع طبقه کارگر گام برداشته شود. کمیته تلاش خواهد کرد که با ایجاد فضایی گرم برای گفت و گوی مؤثر با مخاطبان وسیع که مایلند در جنبش کارگری ایران نقش فعال تری داشته باشند، شرایط مناسب برای اقدامات جمعی تأثیر گذارتر در همبستگی با مبارزات کارگری ایران فراهم نماید. تاریخ برگزاری این جلسه به زودی اعلام خواهد شد.

کمیته سراسری برگزاری اکسیون اعتراضی در ژنو

Comité de coordination du rassemblement de Genève

Geneva Rally Coordinating Committee

geneva-rally-committee@mail.com

۸ ژوئن ۲۰۲۵

Rassemblement de solidarité à Genève avec les syndicalistes et enseignant·e·s d'Iran

A l'occasion de la Conférence internationale du travail de l'OIT (Organisation internationale du travail), les syndicats signataires appellent à un rassemblement devant le siège des Nations Unies à Genève, le vendredi 6 juin 2025, afin de manifester en solidarité avec les salarié·es d'Iran.

Nous entendons ainsi dénoncer la constante et violente répression des autorités de la République islamique d'Iran contre toute forme de protestation et notamment :

- les exécutions capitales (900 exécutions en 2024, 230 au 1er trimestre 2025),
- la guerre contre les adolescentes et les femmes refusant de porter le voile, et contre le mouvement *Femme, Vie, Liberté*,
- l'interdiction des partis politiques, associations et syndicats indépendants,
- la détention au secret, la torture et les disparitions forcées des militant·es des droits démocratiques.

Nous protestons également contre la venue annoncée à la Conférence de l'OIT de personnes désignées par le régime pour représenter les salarié·e·s.

La République islamique d'Iran a refusé de ratifier de nombreux textes fondamentaux de l'OIT, dont ceux concernant la liberté de constituer des syndicats, la protection du droit syndical et la négociation collective (Conventions 87 et 98 de l'OIT).

Rien ne justifie néanmoins que l'Iran – membre de l'OIT – agisse en contradiction avec ces normes. En effet, la Déclaration de 1998, «*oblige les Etats Membres à respecter et à promouvoir*» ces dispositions, «*qu'ils aient ou non ratifié les conventions correspondantes*». Et cela d'autant plus que l'Iran siège officiellement dans certaines instances de l'OIT.

L'Iran est par ailleurs signataire de deux traités internationaux protégeant notamment le droit de constituer des syndicats, de s'y affilier et de rencontrer des syndicalistes d'autres pays :

- Pacte international relatif aux droits civils et politiques, article 22 ;
- Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, article 8.

Le régime réprime néanmoins les personnes agissant dans le cadre de ces deux textes.

Nous organisons un rassemblement :

**Vendredi 6 juin 2025, à partir de 12 h à Genève
devant le Palais des Nations, vers La Chaise**

- contre la répression généralisée du régime iranien,
- pour soutenir les personnes arrêtées, notamment syndicalistes et enseignant·e·s,
- pour exiger leur libération immédiate.

Confédération générale du travail (CGT) - France,
Fédération syndicale unitaire (FSU) - France,
Union syndicale Solidaires - France,
Union nationale des syndicats autonomes (UNSA) – France,
Communauté genevoise d'action syndicale (CGAS) – Suisse,
Syndicat SSP Genève – Suisse.

Protestation contre la présence continue des représentants du gouvernement iranien à la Conférence annuelle de l'Organisation Internationale du Travail (OIT) !

Seuls les véritables représentants des travailleurs doivent être reconnus !

Chaque année, à l'occasion de la Conférence internationale du travail, des organisations syndicales internationales et des soutiens de la classe ouvrière iranienne à l'étranger organisent des rassemblements de protestation en solidarité avec les travailleurs emprisonnés et les luttes ouvrières en Iran. Notre syndicat exprime sa sincère gratitude envers eux et ainsi qu'à tous les sympathisants du mouvement ouvrier iranien.

Nous espérons que cette année, grâce au soutien de plus de vingt-cinq syndicats de pays tels que la France, la Suisse, l'Italie, le Danemark, la Suède, les Pays-Bas, l'Espagne, l'Allemagne, et d'autres organisations internationales, nous assisterons à un soutien plus large de nos pairs de classe aux luttes des travailleurs en Iran. Nous espérons également que le dossier de plainte relatif à la répression des organisations syndicales indépendantes et des militants en Iran sera traité avec plus de sérieux et d'urgence, et qu'elles aboutiront à des résultats concrets en faveur des travailleurs iraniens.

Ces dernières années, des centaines de militants des mouvements ouvriers, enseignants, étudiants et féministes ont été licenciés, arrêtés et emprisonnés simplement en raison de leurs activités syndicales et civiques et pour avoir défendu leurs droits et ceux de leurs collègues. Les rares organisations indépendantes, dont notre syndicat, qui ont vu le jour malgré la répression des forces de sécurité, subissent une pression et une surveillance constantes de la part des forces de sécurité gouvernementales et se voient refuser la possibilité d'agir ouvertement et librement.

Actuellement, des dizaines de travailleurs, d'enseignants, d'étudiants et de défenseurs des droits des enfants et des femmes sont emprisonnés dans les prisons du pays : Ebrahim Madadi et Davoud Razavi, membres du conseil d'administration de notre syndicat ; Reyhaneh Ansarinejad, Anisha Asadollahi, Esmail Guerami, Sharifeh Mohammadi, Varisheh Moradi et Pakhshan Azizi – ces trois derniers injustement condamnés à mort ; Golrokh Irayi, Nasrin DJavadi, Nahid Khodadjou, Mehran Raouf ; ainsi que deux membres de syndicats français, Cécile Kohler et Jacques Paris, arrêtés sur des accusations fallacieuses, et bien d'autres encore.

Nous tenons à vous rappeler que quatre de nos membres de longue date du syndicat, Hassan aeedi, Reza Shahabi, Naser Moharramzadeh et Hossein Karimi Sabzevar, ont été licenciés depuis plus de 13 ans en raison de leurs activités syndicales, et leurs démarches pour être réintégrés au travail n'ont pas encore donné les résultats escomptés.

Cette année, comme les années précédentes, des agents du gouvernement, sous le couvert de membres du « Confédération suprême des conseils islamiques du travail » et d'autres

institutions autoproclamées - toutes inféodées à l'État et aux patronats - se sont à nouveau rendus à Genève pour participer à la Conférence de l'Organisation internationale du travail en tant que représentants des travailleurs iraniens. Ce sont ces personnes qui, librement, avec tous les moyens financiers et logistiques dont elles disposent et avec le soutien des forces de sécurité, du ministère du Travail et des patronats, jouent un rôle important dans la répression et le contrôle du mouvement ouvrier et tentent de faire taire les revendications fondamentales des travailleurs du pays. Ce qui leur manque, c'est la légitimité de représenter les travailleurs iraniens.

Comme nous l'avons dit et souligné à plusieurs reprises, il est très regrettable que malgré de nombreux rapports crédibles publiés depuis de nombreuses années par des organisations syndicales indépendantes en Iran – y compris notre syndicat, le Syndicat des Travailleurs de la Régie de Transport de Téhéran (Vahed), l'Organisation nationale des enseignants, le Conseil de coordination des associations professionnelles d'enseignants, le Syndicat de Haft-Tappeh et d'autres représentants ouvriers indépendants de Sucrerie de Haft-Tappeh, les syndicats de retraités – ainsi que les rapports de fédérations syndicales internationales, notamment la Fédération Internationale des Travailleurs du Transport (ITF), dont notre syndicat est membre,

En ce qui concerne la violation des droits fondamentaux des travailleurs, la répression des organisations syndicales indépendantes et le nombre croissant d'enfants travailleurs en Iran, l'Organisation Internationale du Travail (OIT) n'a pris aucune mesure concrète ou efficace n'a pas encore pris de mesures concrètes et efficaces - même dans le cadre de ses conventions fondamentales, que tous les membres sont tenus de « respecter, promouvoir et mettre en œuvre ». Au contraire, cette organisation continue d'inviter des représentants nommés par le gouvernement en tant que représentants des travailleurs iraniens à sa réunion annuelle et, dans de nombreux cas, les intègre même à ses conseils d'administration et des comités !

L'Iran est membre de l'Organisation internationale du travail (OIT). Par conséquent, selon les statuts de l'organisation, les gouvernements n'ont pas le droit d'arrêter ou d'emprisonner un travailleur en raison de ses activités syndicales. Les travailleurs devraient pouvoir manifester librement à l'occasion de la Journée internationale du travail le, 1er mai, et à d'autres occasions, et défendre leurs droits par des manifestations et des grèves. Nous assistons actuellement à une grève nationale des chauffeurs routiers qui protestent contre la dégradation de leurs conditions de travail, à laquelle se heurtent d'une part à l'indifférence des autorités et d'autre part la répression brutale des forces du Corps des Gardiens de la Révolution et des forces de sécurité.

À la conférence annuelle de l'OIT, seuls les véritables représentants des travailleurs devraient être présents ; ceux qui peuvent faire entendre la voix légitime des travailleurs et des classes laborieuses du pays, et non les représentants du gouvernement et des organisations fabriquées et contrôlées par le gouvernement.

Nous soulignons également qu'aucune invitation ne doit être adressée aux représentants et agents liés au pouvoir, sous prétexte qu'il s'agit de "délégations ouvrières". Tous les travailleurs, enseignants, étudiants et militants de la société civile emprisonnés doivent être libérés, et toutes les condamnations à la peine de mort doivent être révoquées immédiatement et sans condition.

Vive la solidarité des travailleurs à travers le monde !

La solution pour les travailleurs est l'unité et l'organisation !

Syndicat des Travailleurs de la Régie de Transport de Téhéran (Vahed)

Le 4 juin 2025

Intervention de l'Union syndicale Solidaires - France

A quelques dizaines de mètres de l'endroit où nous sommes, se tient la conférence annuelle de l'OIT, ainsi que le siège de son Bureau (BIT).

Parmi les principes fondateurs de l'OIT figurent notamment (Convention C087) :

- le droit des salarié.e.s *"sans autorisation préalable, de constituer des organisations de leur choix, ainsi que celui de s'affilier à ces organisations"*,
- celui *"d'élaborer leurs statuts et règlements administratifs, d'élire librement leurs représentants, d'organiser leur gestion et leur activité, et de formuler leur programme d'action"*.

Et ce texte précise :

- *"Toute organisation (...) a le droit de s'affilier à des organisations internationales"*,
- *"les autorités publiques doivent s'abstenir de toute intervention de nature à limiter ce droit ou à entraver l'exercice légal"*.

Un autre texte de l'OIT, datant de 1998, stipule clairement que ces droits sont universels, et que tout Etat membre de l'OIT est dans l'obligation de les respecter et de les promouvoir. Et cela d'autant plus que l'Iran a par ailleurs signé deux traités internationaux comportant des dispositions comparables.

Mais le pouvoir Iranien ne respecte aucune des obligations figurant dans ces différents textes : en Iran, des syndicalistes sont régulièrement persécutés, arrêtés, emprisonnés et torturés.

La plus récent vague répressive a commencé le 22 mai lorsque les chauffeurs routiers d'Iran ont lancé une grève nationale dans plus de 70 villes. Cette action collective est une réponse ferme et organisée aux conditions de vie difficiles, à l'absence de garantie de l'emploi, à l'injustice systémique dans le transport des marchandises, et l'indifférence totale du régime envers les syndicats et les revendications des salarié.es de ce secteur.

L'emprisonnement et la condamnations de plusieurs dizaines d'enseignant.e.s et de syndicalistes sous des allégations fallacieuses. Leur seul "crime" est d'avoir voulu exercer leur activité syndicale conformément au droit international régi par les Conventions fondamentales de l'OIT dans lequel le droit syndical est un élément central.

Sans oublier les conditions effroyables de détention de Cécile Kohler et Jacques Paris, deux syndicalistes enseignante.es français.es, en prison depuis mai 2022

Et malgré cela :

D'après les informations figurant sur le site de l'OIT :

- un représentant du pouvoir iranien siège tranquillement au Conseil d'Administration du BIT,
- un second est membre du *"Groupe de travail tripartite chargé de la question de la pleine participation, démocratique et sur un pied d'égalité, à la gouvernance tripartite de l'OIT"*.

Un tel scandale doit cesser

- Le droit de s'organiser syndicalement doit enfin être respecté ;
- Manifester et faire grève doivent cesser d'être considérés comme des crimes ou et des "complots" ;
- Toute personne en prison pour action syndicale doit être immédiatement relâchée ;
- Ce ne sont pas aux représentants des "Maisons des travailleurs" d'Iran de participer à l'assemblée de l'OIT, mais aux syndicalistes indépendant.e.s de l'Etat.

Genève, 6 Juin 2025

Message de Solidarité Socialiste avec les Travailleurs en Iran

Au moment où se tient la 112ème Conférence internationale du Travail, le bilan de son membre depuis 104 ans, la République Islamique d'Iran, est un désastre total pour les travailleurs et travailleuses de ce pays. En effet, les dictatures qui s'y sont succédées n'ont apporté que plus de misère, plus d'injustice, plus de privation et plus de répression pour les salarié.e.s et les masses laborieuses d'Iran.

Dans ce pays, actuellement membre du Conseil d'administration du Bureau international du travail (BIT)¹, un abîme se creuse, chaque jour plus profond, entre les classes sociales. Et des émeutes de la faim éclatent aux quatre coins du territoire.

Les prisons d'Iran se remplissent de militant.e.s ouvriers et d'enseignant.e.s qui portent haut et fort les revendications les plus élémentaires de justice sociale. Ils/elles se sont lancé.e.s corps et âme dans la constitution d'organisations si chères à la convention 87 de l'OIT, que ce membre du Conseil d'Administration du BIT refuse de respecter.

Pendant plusieurs semaines ces salarié.es ont battu le pavé un peu partout en Iran, pour que les mesures prévues par les conventions 87 et 98 de l'OIT deviennent la norme dans ce pays.

Ces femmes et ces hommes sont actuellement dans les geôles de la République Islamique d'Iran. Et cela pour avoir voulu, par leurs luttes, que soient traduits en actes, les droits civiques et politiques inscrits dans des traités internationaux (ICCPR et PIDESC/ICESCR), que ce pays a signé, et qu'il piétine en toute impunité sous les regards de ses collègues du Bureau de l'OIT.

Leur place n'est pas dans les prisons de ce membre peu glorieux de l'OIT, mais dans la Conférence internationale du Travail, en tant que véritables représentant.e.s des travailleurs et travailleuse.e.s d'Iran. Sous couvert d'allégations mensongères, certain.e.s de ces femmes et hommes sont même accusé.e.s «d'atteinte à la sécurité nationale ».

Le syndicat des transports publics de Téhéran, Vahed, et le Conseil de coordination des associations d'enseignant.e.s ont toutes les raisons de demander l'expulsion de la « délégation des travailleurs iraniens» présente à la conférence de l'OIT. Ces soit-disant "délégués" sont en réalité aux ordres des mêmes des mêmes responsables qui persécutent les authentiques organisations de défense des droits des travailleurs/euses.

Le syndicat Vahed et la Coordination des enseignant.e.s demandent que les participant.e.s à cette conférence (notamment les délégations de travailleurs/euses) contestent et condamnent les agissements de l'Etat Iranien contre les droits fondamentaux des salarié.e.s.

Ces deux organisations demandent que soient prises les mesures nécessaires pour :

- contraindre cet Etat à libérer immédiatement et sans condition les militant.e.s ouvriers et enseignants détenu.e.s,
- faire cesser sa politique répressive envers les activistes, et le contraindre à respecter les principes fondamentaux de l'OIT concernant les droits des travailleurs/euses.

SSTI soutient les luttes et les revendications de travailleurs/euses, et notamment celles portées par le syndicat Vahed et la Coordination enseignante.

- Les activistes détenu.e.s doivent être libéré.e.s sans délai et sans conditions ;
- La répression qui déferle sur le monde du travail doit à jamais cesser ;
- Les droits fondamentaux des travailleurs/euses doivent être garantis et respectés.

Nous soutenons les exigences présentées à l'OIT et à la Conférence internationale du Travail par le Syndicat Vahed et le Conseil de coordination des enseignant.e.s.

Nous demandons à l'OIT d'entreprendre les démarches nécessaires pour répondre favorablement à ces exigences.

6 Juin 2025

Le rapport du rassemblement du 6 juin 2026

Ce vendredi 6 juin 2025, nombreux sont les camarades à avoir répondu présent à l'appel des différents syndicats signataires, en solidarité avec le mouvement des travailleur.euse.s en Iran. C'est devant le siège des Nations Unies à Genève (Suisse) qu'un parterre de banderoles, d'affiches et de posters venait recouvrir le sol gris de la place des Nations. On y lisait des slogans de lutte ainsi que des demandes de libération immédiate et inconditionnelle des prisonnier.es politiques en Iran. Les visages des camarades victimes de la répression scintillaient sous le soleil alors que l'Internationale résonnait pour introduire les prises de paroles.

Ainsi s'est diffusé un message unanime, unitaire et rempli d'espoir, par les syndicats français, suisses, suède, Tunis, mais aussi grâce aux camarades iranien.nes vivant dans différents pays européens. Des représentant.e.s d'autres pays, venu.e.s pour la conférence annuelle de l'OIT se sont également arrêté.es pour prendre la parole. De l'Inde au Niger en passant par le Cuba et le Maroc, les luttes en Iran trouvent un écho dans toutes les régions du monde où la domination des entreprises capitalistes et des gouvernements autoritaires s'exerce.

Et puis, la chanson Nadidi II du rappeur Toomaj est venue rappeler que ce sont toutes les voix dissonantes et critiques de la société iranienne qui souffrent de ce pouvoir dictatorial, au-delà des travailleur.euse.s. On entendra également au cours de l'après-midi des messages enregistrés depuis l'Iran par des camarades syndicalistes engagé.e.s. C'est leur voix et leur message politique qui ont été exposés ce jour aux oreilles de l'institution censée garantir les droits des travailleur.euse.s du monde.

Or, une nouvelle fois, l'hypocrisie et la complicité des gouvernements mondiaux a permis la présence d'émissaires envoyés par le régime et décrits comme représentants des salarié.es.

Mais la supercherie ne trompe personne. Aucun.e n'est dupe. Les véritables représentant.e.s indépendant.e.s des salarié.es en Iran subissent une répression sans précédent depuis des décennies jusqu' parfois au péril de leur vie.

La République Islamique ne respecte toujours pas les pactes internationaux qu'elle a signés en matière de droits civiques, économiques, politiques ou sociaux. Par ailleurs, elle ne remplit pas non plus ses obligations en tant qu'Etat membre de l'OIT concernant les libertés fondamentales des travailleur.euse.s. Pourtant, le régime a toujours sa place dans ces instances, avec l'aval des puissances occidentales, celles-là mêmes qui continuent à instrumentaliser les luttes et combats depuis l'assassinat de Jîna Mahsa Amini.

Ce 6 juin, les regards étaient également tournés vers Gaza, en soutien au peuple Palestinien, bien loin de l'instrumentalisation dont le régime iranien fait preuve.

Les luttes et les combats sont sans frontières, la solidarité est internationale

Solidarity gathering in Geneva with trade unionists and teachers in Iran

On the occasion of the International Labour Conference of the ILO (International Labour Organization), the undersigned labour organisations call for a gathering in front of ILO head office in Geneva, on Friday 6th June 2025, to protest in solidarity with the employees in Iran.

Our organisations hereby denounce firmly against the permanent brutal and widespread repression undertaken by the authorities of the Islamic Republic of Iran, and in particular:

- Capital punishments, (900 during in 2024, and 230 in the first quarter of 2025).
- The war against teenage girls and women who refuse to wear the veil, and against the *Women, Life, Freedom* movement,
- The ban on independent political parties, associations and trade-unions,
- Incommunicado detention, torture and enforced disappearances of democratic rights activists.

We are also protesting against the announced participating at the International Labour Conference of people designated by the regime to represent employees.

The Islamic Republic of Iran has refused to ratify several fundamental conventions of the ILO, including those concerning the freedom of association, the protection of union rights and collective negotiation (ILO Conventions 87 and 98).

However, nothing justifies the behaviour of the Iranian government to violate the basics norms. Indeed, the 1998 Declaration “obligates Member States to respect and promote” these norms, “*whether or not they have ratified the corresponding conventions*”. And all the more so since all these violations are taking place while the government of Iran is part of the Governing Body of the International labour Office.

Iran is also a signatory to two other international treaties which in particular protect the right of association, of unionising, of contacting and meeting the trade-unions of the other countries:

- International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR), article 22; and
- International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR), article 8.

The regime nevertheless represses people acting within the framework of these two texts.

We call a gathering for:

**Friday 6th June, 2025, from 12 p.m. in Geneva
in front of the Palais des Nations**

- **Against the widespread repression by the Iranian regime,**
- **To support detainees, including in particular trade unionists and teachers,**
- **To demand their immediate release.**

Confédération française démocratique du travail (CFDT) - France,

Confédération générale du travail (CGT) - France,
Fédération syndicale unitaire (FSU) - France,
Union syndicale Solidaires - France,
Union nationale des syndicats autonomes (UNSA) – France,
Communauté genevoise d'action syndicale (CGAS) – Suisse,
Syndicat SSP Genève – Suisse.

Rally in Support of Workers' Struggles in Iran

Join Us:

6 June 2025 | 12:00–3:00 PM

Place des Nations, Geneva

The “Workers’ Delegates” from Iran attending the ILO Conference do not represent Iranian workers.

We Demand:

- The unconditional release of all imprisoned workers and political prisoners in Iran
- An immediate end to arrests, torture, and executions

We Stand with Iranian Workers in Their Struggle For:

- The right to form independent workers’ organizations- —not state-sponsored bodies
- The right to protest and strike
- Job security and safe working conditions
- Fair wages that meet the cost of living
- An immediate end to all discrimination based on gender, race, nationality, religion, belief or any other grounds.

Geneva Rally Coordination Committee

Geneva.rally.committee@mail.com

Sponsored by:

The Union Syndicale Solidaires - France
The Federation Syndicale Unitaire - FSU - France
The French Democratic Confederation of Labour - CFDT- France
The General Confederation of Labour - CGT - France
The National Union of Autonomous Trade Union - UNSA - France
The Swedish Trade Union Confederation- LO- Sweden
The IF- Metal
The Swedish municipal worker’s union (Kommunal)
The Swedish Transport Worker’s Union
The Swedish Teachers Union
The Swedish Association of Health professional
The Swedish Trade Union Platform for Iran
The Communauté Genevoise D’Action Syndicale – CGAS- Geneva Switzerland
The Swiss Union of Public Service Personnel -SSP- Switzerland
The FOA Trade Union – Denmark
The National Organisation of Social Education - Denmark
The Danish Nurses’ Organisation
The Copenhagen Teachers’ Union
DM Danish Association of Academicians
PROSA Danish Association of IT Professionals
The Syndicate of Rhein-Main - Germany
The General Confederation of Labour in Italy - CGIL (at national level)
CGIL – Bologna
Trade Union Confederation of CCOO – Italy
The National Union of Workers includes workers in shops, public and private offices and services, post and communications, and warehouses. HK – Denmark

Against the Continued Presence of Iranian Government Appointed Representatives at the ILO Conference – Only the True Representatives of Workers Must Be Recognized!

Every year, during the International Labour Organization (ILO) conference, international labour unions and supporters of the Iranian working class abroad hold protest rally in solidarity with imprisoned workers and ongoing labour struggles in Iran. Our syndicate sincerely appreciates their continued efforts and all those who support the Iranian labour movement. We hope that this year, too -with the support of more than twenty-five labour unions from France, Switzerland, Italy, Denmark, Sweden, the Netherlands, Spain, Germany, and other international labour organizations- we will witness even broader solidarity from our fellow workers around the world with the struggles of Iranian workers. We also hope that the complaints filed at ILO regarding the suppression of independent labour organizations and activists in Iran will be pursued with greater urgency and seriousness, leading to effective outcomes in favour of Iranian workers.

In recent years, hundreds of labour, teachers', students', and women's movements activists have been dismissed, arrested, or imprisoned solely for their union and civil activities defending their own and their colleagues' rights. The few remaining independent organizations, including our own syndicate—formed despite intense pressure from repressive institutions—are under constant surveillance and harassment by security forces and are denied the ability to operate openly and freely.

Currently, dozens of workers, teachers, students, and defenders of women's and children's rights are imprisoned in the country. Among them are: Ebrahim Madadi and Davood Razavi (members of the Syndicate of Workers of the Tehran Bus Company), Reyhaneh Ansarinejad, Anisha Asadollahi, Esmail Gerami, Sharifeh Mohammadi, Verisheh Moradi and Pakhshan Azizi (all three unjustly sentenced to death), Golrokh Iraee, Nasrin Jowadi, Nahid Khodajo, Mehran Raouf, as well as two imprisoned members of French trade union activists, Cécile Kohler and Jacques Paris and many others held in prison on baseless charges.

Also, four longtime members of our syndicate—Hassan Saeedi, Reza Shahabi, Naser Moharramzadeh, and Hossein Karimi Sabzevar—have been dismissed from work for over 13 years due to union activities, and their efforts to return to their jobs have yet to yield results.

Once again, this year, as in previous years, government-affiliated individuals under the guise of members of the "Supreme Centre of Islamic Labor Councils" and other state-controlled organizations—entities entirely tied to the government and employers—are heading to Geneva to attend the ILO conference as so-called representatives of Iranian workers delegations. These individuals, who benefit from full financial and logistical support and the backing of security forces, the Ministry of Labor, and employers, have played a major role in suppressing and controlling the labour movement and silencing fundamental worker demands. What they entirely lack, however, is any true legitimacy as representatives of Iranian workers.

As we have repeatedly stated, it is deeply regrettable that, despite years of reliable and extensive reports by independent Iranian labour organizations including our syndicate, the Coordinating Council of Iranian Teachers' Trade Associations, the Haft Tappeh Sugarcane Workers' Syndicate and its independent representatives, retired workers' organizations, and reports by international labour federations such as the International Transport Workers' Federation (ITF), - of which our syndicate is a member-the ILO has taken no meaningful or effective action, not even within the framework of its own core conventions that all members are obligated to "respect, promote, and realize." On the contrary, the ILO continues to invite government-appointed figures as representatives of Iranian workers to its annual conference and, in many cases, even grants them seats on boards and committees.

Iran is a member of the International Labour Organization (ILO). According to the organization's statutes, no government may imprison or detain any worker for union or professional activities. Workers must be allowed to march freely on International Workers' Day and other occasions and defend their rights through protest and strikes. Yet today we witness how the nationwide strike of truck drivers—protesting the worsening of their working conditions—is being both ignored by officials and violently suppressed by the Revolutionary Guards and security forces.

Only the true representatives of workers should be present at the ILO's annual conference—those who can genuinely and accurately represent the interests of workers and the oppressed, not state agents or fabricated organizations loyal to the regime.

We emphasize that no regime-affiliated individuals should be invited to ILO conference under the label of "worker delegations."

All imprisoned workers, teachers, students, and civil rights activists must be released, and all death sentences must be immediately and unconditionally revoked.

Long live workers' solidarity across the world.

The solution for workers lies in unity and organization.

Syndicate of Workers of the Tehran and Suburbs Bus Company

June 3, 2025 (Khordad 14, 1404)

A message by Reza Shahabi, a prominent figure in the Iranian worker's movement

I am Reza Shahabi, a dismissed worker, and a member of the Board of Directors of the Workers; Syndicate of Tehran and Suburbs Bus Company.

I announce my deepest honour and commitment, and do support the call for a rally of the Workers' Syndicates in France and Europe, in support of the Iranian workers, teachers, women workers, and imprisoned workers and teachers.

Your rally is a symbol of international Workers' solidarity, a symbol of a will that doesn't know any border, and a voice that can't be silent in the face of suppression, oppression and repression.

We, the workers, teachers, women and militant freedom seekers in Iran have resisted all sorts of pressures and suppression and oppression with our will's power, and unity. What's going on in Iran today is not only a guild; but a struggle for human dignity, and a better future where every human being could live freely.

We will not succumb/surrender to oppression and suppression. The repression, arrest, and heavy sentences against the worker's activists are the sign of desperation in order to divert us from our human path, but history has proven: that those who struggle for justice never lose!

The working women, such as *Sharifeh Mohammadi*, *Varisheh Moradi*, and *Pakhshan Azizi* have been unjustly sentenced to death. We declare with our utmost power: the execution of these dear ones must be annulled.

We, not only demand the abolition of these cruel sentences, but also their unconditional release, as well as all imprisoned activists. No government has the right to threaten human lives because of demanding justice, and we will not be silenced.

Davoud Razavi, *Ebrahim Madadi*, and *Ismail Gerami*, and many other workers and political activists are imprisoned today. *Rayhaneh Ansari*, *Golrokh Iraei*, *Nasrin Djavadi*, *Nahid Khodajou* and many other women activists are imprisoned for seeking justice. However, what makes these women strong is not the prison walls, but their belief in freedom.

Our resistance is unbreakable. The truck drivers despite threats, pressures and arrests, have not backed down. They have shown the path, and reminded us that the people's will is unbreakable. Nowadays, international solidarity and unity have become doubly important. Not only have we raised the voices of workers and militant freedom seekers in Iran, but all over the world.

Your presence, our colleagues in the worker Syndicates of France, Germany, Sweden, Switzerland, Norway, Netherlands, Italy, Spain, Denmark... demonstrates an international mighty world power without a limited border.

A new world must be built, where human beings are not imprisoned for seeking justice. A world where workers' voices are not suppressed for seeking justice. A world where egalitarianism is not a dream, but a tangible reality. A world where war or bloodshed doesn't threaten human life.

We struggle for such a world. We struggle for such a future.

Workers of the world unite!

Reza Shahabi, A Member of the Board of Directors of the Workers; Syndicate of Tehran and Suburbs Bus Company

Protest Against the Participation of Regime-Servants of the Islamic Republic of Iran as Representatives of Workers at the International Labor Organization (ILO)!

The independent class struggle of workers against capitalist policies in Iran and the formation of organizations and self-organization are inseparably linked to the struggle of the global working class. We in Germany are also part of this fight and are committed to strengthening it, especially in light of the policies of the ruling parties. To change the balance of power at the ILO conference and to increase the social presence of workers worldwide; there is no other way than to strengthen social organizations with an independent class policy.

The ILO Conference and the presence of the regime-dependent "Workers' Delegation" from Iran compel us to pursue an independent class policy and build international solidarity with the working class in Iran. Therefore, we will hold a protest demonstration on June 6, 2025, in front of the building of this organization's annual meeting in Geneva.

Currently, extensive workers' struggles are taking place in Iran. Workers are voicing their demands and increasingly organizing themselves. The arrests, torture, and death sentences against activists involved in these struggles by the Islamic regime in Iran have not been able to stop their activities. Alongside demands for wage increases, better living conditions, improved quality of life, and job security, workers are also calling for the release of all imprisoned worker activists and political prisoners, as well as the abolition of torture and the death penalty.

Forward to strengthening the global solidarity of the working class!

**"Trade Union Initiative for Free Trade Union Activity and Organization in Iran"
Rhein-Main in Germany (www.gibo-iran.de)**

June 2025

Workers of Iran have no representatives at ILO's Conference!

Once again, coinciding with the ILO Conference, we are gathered here to strongly protest the participation of representatives of the Islamic Republic of Iran in this conference. The delegates from Iran are not true representatives of workers but agents of the security apparatus and anti-worker organizations that are themselves key obstacles to the formation of independent labour unions. Senior officials at the ILO, as well as many global unions, are aware of this fact.

Many of the rights and gains that workers' organizations have won through struggle—some of which are enshrined in ILO Conventions—have been systematically rolled back by employers and state institutions serving capitalist interests. The ILO, however, has failed to take any meaningful practical action in response. Despite repeated protests from Iranian independent labour activists and organizations, the ILO has shown no concern regarding the presence of anti-worker representatives, such as those sent by the Iranian government to this conference.

We ask the organizers and participating delegates:

What has the ILO done since the last conference to address the ongoing violations of workers' basic rights across the globe?

What action has it taken to halt the misery inflicted on millions of workers worldwide, including in Iran?

What concrete steps has it taken to prevent the mass deaths of workers—whether due to workplace accidents, war, or the ongoing genocide in Gaza?

What legal or practical support has it provided to millions of migrant workers and their families, who are stranded at the borders of industrialized nations?

We call on global labour unions attending this conference to stand in solidarity with the workers of Iran, who are bravely fighting against unbearable working and living conditions. We urge you to raise your voices in class solidarity with us and declare:

Workers of Iran have no representatives at this Conference!

We hereby present the following statement, which outlines the core demands of the working class in Iran:

-
1. The delegation of the Islamic Republic of Iran at the International Labour Organization (ILO) conference is entirely made of government-appointed agents and lacks any representation from Iranian workers. We condemn the recognition of this delegation as representatives of Iranian workers by the ILO.
 2. The right to form independent workers' organizations, engage in collective bargaining, strike, assemble, and exercise political and social freedoms are fundamental and inalienable rights of all workers. We condemn the Islamic Republic of Iran for denial of these rights.
 3. Iranian workers demand an end to privatization policy, temporary contracts, use of subcontracting companies. They call for lowering the retirement age; raising wages to at least above the poverty line and ensuring timely wage payments; they call for reducing working hours; fair and timely pension payments; comprehensive retirement and health insurance; an end to mass layoffs; job security; workplace safety; and provision social security, national health service and public education for all.

4. We demand an end to gender apartheid in the workplace, equal pay for equal work for women and men, equal job opportunities, and the fulfilment of women workers' specific rights and needs.
5. We demand an end to child labour and the provision of a dignified life, free education and healthcare, for wellbeing and healthy development of all children.
6. We demand the abolition of all laws based on gender, national, or religious discrimination and equal legal rights for migrant workers, who are part of the labour force in Iran.
7. We demand the immediate and unconditional release of all political prisoners, including imprisoned workers and teachers; the immediate abolition of torture and executions; the annulment of the death sentence of female worker Sharifeh Mohammadi; an immediate end to the arrest and prosecution of workers on base less security charges; and the reinstatement of all dismissed workers.
8. Together with labour, humanitarian, and freedom-loving organizations around the world, we unequivocally condemn the genocide of the people of Gaza by the apartheid state of Israel. The immediate cessation of this killing machine and the protection of the lives and property of Gaza's people must be achieved through global protests and international pressure on governments.
9. The realization of these demands depends on international workers' solidarity and the expansion of labour organizations to shift the balance of power against capitalism and in favour of the working class through class struggle. Despite arrests, imprisonment, and death sentences, labour protests in Iran persist—and the movement continues to grow in strength and momentum.
10. We express our heartfelt thanks to all labour organizations that have sponsored and supported this rally in various ways. We deeply appreciate your international solidarity.

Long Live International Workers' Solidarity!

Geneva Rally Coordinating Committee

7 June 2025

Protest gegen die Teilnahme von Handlangern des Regimes der Islamischen Republik Iran als Vertreter der Arbeiter*innen bei der Internationalen Arbeitsorganisation (ILO)!

Die Konferenz der Internationalen Arbeitsorganisation (ILO) und die Anwesenheit der regimeabhängigen "Arbeiterdelegation" aus dem Iran veranlassen uns dazu, eine unabhängige Klassenpolitik zu verfolgen und internationale Solidarität mit der Arbeiterklasse in Iran aufzubauen. Deshalb werden wir am 6. Juni 2025 vor dem Gebäude der Jahrestagung dieser Organisation in Genf eine Protestkundgebung abhalten.

Derzeit finden in Iran umfangreiche Arbeiterkämpfe statt. Die Arbeiter*innen *artikulieren ihre Forderungen und organisieren sich zunehmend*. Die Verhaftungen, Folter und Todesurteile gegen Aktivist*innen dieser Kämpfe durch das islamische Regime in Iran konnten deren Ausbreitung nicht aufhalten. Neben der Forderung nach Lohnerhöhungen, besserer Lebenshaltung, Verbesserung der Lebensbedingungen und Sicherung des Arbeitsplatzes, fordern die Arbeiter*innen auch die Freilassung aller inhaftierten Arbeiteraktivist*innen sowie politischen Gefangene die Abschaffung von Folter und Todesstrafe.

Der unabhängige Klassenkampf der Arbeiter*innen *gegen die kapitalistische Politik in Iran und die Bildung von Organisationen und Selbstorganisation sind untrennbar mit dem Kampf der globalen Arbeiter*innenklasse verbunden*. Auch wir in Deutschland sind Teil dieses Kampfes und setzen uns dafür ein, ihn zu stärken, insbesondere angesichts der Politik der regierenden Parteien. Um das Kräfteverhältnis bei der ILO-Konferenz zu verändern und die soziale Präsenz der Arbeiter*innen weltweit zu erhöhen, gibt es keinen anderen Weg als die Stärkung sozialer Organisationen mit einer unabhängigen Klassenpolitik.

Vorwärts zur Stärkung des weltweiten Zusammenhalts der Arbeiter*innenklasse!

"Gewerkschaftliche Initiative für freie gewerkschaftliche Betätigung und Organisation im Iran"
Rhein-Main in Deutschland (www.gibo-iran.de)
Juni 2025

